

ת"פ 24140/12/15 - מדינת ישראל נגד שלמה זריהן

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 24140-12-15 מדינת ישראל נ' זריהן(עציר)
בפני כבוד השופטת יפעת שיטרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלמה זריהן (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת דין זו ובהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"), הנני מודיעה בזאת, כי החלטתי לזכות את הנאשם מעבירת תקיפת השוטר המיוחסת לו במסגרת האישום הראשון שבכתב האישום (המתוקן בשנית).

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום (מתוקן בשנית) (להלן: "**כתב האישום**"), הכולל בחובו שני אישומים, במסגרתם יוחסו לו העבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

- א. הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- ב. תקיפת שוטר - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין.
- ג. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום שני:

הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) רישא לחוק העונשין.

העובדות הנטענות בכתב האישום:

העובדות הנטענות באישום הראשון:

2. על פי הנטען באישום זה, משפחת בן שבת מתגוררת בדירה בקומה הראשונה בבניין דירות בשיכון ב' ברח' הנשיא ויצמן 1019/11 בטבריה (להלן: "**דירת משפחת בן שבת**"). עוד נטען, כי הנאשם מתגורר בשכנות בבניין סמוך לדירת משפחת בן שבת. בין משפחת בן שבת לבין הנאשם ישנה היכרות מוקדמת.
3. כן נטען, כי בתאריך 7/12/15, בשעה 02:30, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לדירת משפחת בן שבת. בשעה זו ישנו בבית איילה בן שבת (להלן: "**איילה**"), ציון בן שבת (להלן: "**ציון**") וכן בנם בן ה - 13.
4. הנאשם, כך על פי הנטען בכתב האישום, הצית אש בסמוך לדלת הדירה של משפחת בן שבת. כתוצאה ממעשי הנאשם, אחזה אש בדלת הבית, בשטיח הכניסה לבית ובמטאטא שהיה במקום. לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום.
5. כן נטען, כי יוגב בן שבת (להלן: "**יוגב**"), בנם של איילה וציון, אשר חזר לביתו באותה שעה, הבחין בנאשם בורח מהמקום ומיד לאחר מכן הבחין באור חזק בחדר המדרגות בסמוך לדירת ביתו. יוגב עלה במהירות במדרגות, הבחין באש והחל לכבותה יחד עם הוריו, אשר התעוררו לשמע הרעש ונביחות הכלבה. איילה התקשרה למוקד 100 והודיעה על האירוע, ובעקבות זאת הגיעה למקום נידת משטרה ובה השוטרים מאיר חורש (להלן: "**חורש**") ועארף סולימאן (להלן: "**סולימאן**") (להלן ביחד: "**השוטרים**").
6. נוכח עדויות ולפיהן, הנאשם חשוד במעורבות בביצוע ההצתה, הגיעו השוטרים לביתו של הנאשם, דפקו בדלת והזהירו כשוטרים. לאחר מספר דקות, פתח הנאשם לשוטרים את הדלת. כשהודיע השוטר חורש לנאשם, כי הוא עצור בגין חשד להצתה, אמר לו הנאשם: "**בית קברות אני אשלח אתכם, יא מאנייק, מי אתם בכלל?**".
7. עוד נטען, כי השוטרים לקחו את הנאשם לתחנת המשטרה. בשעה 05:00, או בסמוך לכך, החל חורש לחקור את הנאשם באזהרה. במהלך החקירה ירק הנאשם על חורש בפניו ואמר לו "**יא זבל תוריד את המדים אני אזיין אותך בתחת יא אפס**".

העובדות הנטענות באישום השני:

8. על פי הנטען באישום זה, בתאריך 13/5/15, במסגרת מ"ת (שלום טבריה) 23410-05-15, הורה בית המשפט על שחרור הנאשם לחלופת מעצר הכוללת, בין היתר, מעצר בית לילי בין השעות 24:00 - 05:00 בכתובת ז'בוטינסקי 1026/5 בטבריה, ביתו של הנאשם וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בת"פ (שלום טבריה) 23382-05-15 (להלן: "**ההוראה החוקית**").
9. כן נטען, כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בסעיפים 1-3 לאישום הראשון, לאחר שיצא מביתו. במועד האמור הייתה ההוראה החוקית בתוקף.

תשובת הנאשם לאישומים:

10. בתשובתו לאישומים, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

עמוד 2

באשר למיוחס לו באישום הראשון, טען הנאשם, כי לא היה במקום הנטען, אלא בביתו, לא יצא מביתו ולא הצית את דלת בית משפחת בן שבת, כמו גם לא ברח מהמקום, כפי הנטען.

באשר למיוחס לו באישום השני, טען הנאשם, כי לא ביצע את עבירת הפרת הוראה חוקית המיוחסת לו, משום שהיה אמור לשהות במעצר בית לילי בלבד. הנאשם הוסיף וטען, כי היה שתוי. בנסיבות אלו ושעה שעבירת האיומים המיוחסת לו באישום הראשון הינה עבירת התנהגות המצריכה כוונה, הרי שלא מתגבשים יסודות העבירה הנדרשים בהקשר זה. עוד הוסיף וטען הנאשם, כי שתי האמירות המיוחסות לו בעובדות האישום הראשון אינן מהוות איומים (ראה בהקשר זה עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 6/1/16).

ראיות הצדדים:

11. על פרשת התביעה נמנו עדי התביעה יוגב בן שבת, מתן נחום, רס"מ תאיר דגש, רס"מ רג'א סרחאן, איילה בן שבת, רס"מ מאיר חורש, ציון בן שבת, עארף סולימאן, עימאד נחלה ועלי עוקלה.

כן הוגשו מסמכים שונים ת/17, ת/18 ודיסק ת/30. שרטוט שערך הנאשם נ/17, חוות דעת נ/18, מסמכים שונים נ/19, מסמך נ/20 ומסמכים נוספים נ/21, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם נ/22, חשבון חשמל נ/23 ומסמך נ/16.

על פרשת ההגנה נמנו עדי ההגנה הגב' אנט זריהן (אשר עדותה נשמעה על דרך עדות מוקדמת), עדות הנאשם, סאמר חמוד, ד"ר דן מילר, רס"ר אסף גדעון ברנס וד"ר ויצ'יסלב מילשטיין.

כן נשמע עד ההזמה מר לחן טויטו.

12. לאחר שתמה הבאת ראיות הצדדים, הצדדים סיכמו טיעוניהם. להלן יובאו עיקר טיעוני הצדדים כפי סיכומיהם.

טיעוני המאשימה בסיכומיה:

13. באשר למסכת הראייתית להוכחת המיוחס לנאשם באישום הראשון, הדגישה המאשימה, כי מסכת ראייתית זו הינה נסיבתית במהותה. בהקשר זה התייחסה למבחן הרלוונטי בעניין של ראיות נסיבתיות והדגישה, כי עסקין במבחן תלת שלבי, תוך שהפנתה לפסיקה הרלוונטית בהקשר זה. כך ציינה, כי השלב הראשון שעל בית המשפט לבחון בעניין של ראיות נסיבתיות הינן, בחינת כל ראיה לגופה, תוך הקביעה האם ניתן לבסס ממצא עובדתי בהסתמך על הראיה תוך הערכת עוצמה ומהימנותה.

השלב השני הינו בחינת המארג הראייתי השלם וכן הבחינה האם יש במארג זה כדי לסבך את הנאשם כך שהמסקנה הטבעית הנובעת מן הדברים הינה שהוא ביצע את המיוחס לו, זאת אף בהסתמך על ניסיון החיים, ההיגיון והשכל הישר.

השלב השלישי הינו שלב שבו מועבר הנטל לכתפי הנאשם להציע הסבר חלופי הגיוני העולה בקנה אחד עם המארג הראייתי שהוצג. בהקשר זה ציינה, כי על ההסבר לערער את ההיסק הלוגי. לטענת המאשימה, במארג הראיות שהוצג יש כדי לסבך את הנאשם ולהצביע על הנאשם כמי שביצע את המעשים המיוחסים לו. בהקשר זה הדגישה, כי

הנאשם לא נתן כל הסבר חלופי אחר למארג הראיות שהוצג, אלא טען שלא היה במקום, טענה העומדת בסתירה לראיות שהוצגו.

בנסיבות אלו, הרי שלדידה של המאשימה, הוכח מעל לכל ספק סביר מעשה ההצתה המיוחס לנאשם באישום הראשון.

14. באשר לעצם מעשה ההצתה והעובדה, כי אכן דלת דירת משפחת בן שבת הוצתה, הפנתה המאשימה לעדות יוגב בן שבת ולעולה ממנה, לרבות דיסק השחזור שנערך עם יוגב (ת/30), עדות איילה בן שבת, התואמת, לדידה של המאשימה את עדות יוגב ועדות ציון בן שבת.

לטענת המאשימה, עדויות אלו נותרו מהימנות וקוהרנטיות גם לאחר חקירות נגדיות ארוכות שנערכו להן וככל שישנם אי דיוקים קלים, הרי שאלו מובנים בנסיבות העניין והתרחשות האירועים. כן הפנתה לשיחת איילה בן שבת למוקד 100. בנסיבות אלו טענה, כי עדויות בני המשפחה מהימנות, מחזקות זו את זו וכי יש בנמצא ראיות חיצוניות המחזקות אותן.

15. בהקשר זה הפנתה לתכתובת בין יוגב ואיילה (ת/3), התכתבות יוגב עם חברתו (ת/1), צילומי הזירה (ת/4), חוות דעת מעבדת הצתות (נ/10), עדות חוקר מעבדת הצתות, עדויות השוטרים הרלוונטיים, תמליל השיחה של איילה בן שבת למוקד 100 (ת/15), הדיסק הרלוונטי (ת/16) ודו"ח ממוקד 100 (ת/17). כן הפנתה לעדות השוטר מאיר חורש.

16. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי ההסבר החלופי שנתן הנאשם לעצם ההצתה הינו שאיילה, אם המשפחה, עשתה זאת כמעשה קונדס.

17. בנסיבות אלו טוענת המאשימה, כי הוכח שבמקום המיוחס פרצה שריפה והייתה הצתה, במיוחד שעה שבמקום נמצא בקבוק טינר שעל פי ממצאי מעבדת מז"פ נמצא בו אצטון שהינו חומר דליק, כעולה מחוות הדעת שהוגשה.

18. באשר לשאלת זיהוי מבצע ההצתה, הפנתה המאשימה לעדות יוגב בן שבת ולעולה ממנה, כמו גם זיהוי הנאשם כמי שירד מגרם המדרגות בבנין בעת הרלוונטית. כן טענה באשר לטיב של הזיהוי ע"י יוגב, תוך שהפנתה לפסיקה רלוונטית.

בהקשר זה הדגישה, כי יוגב מסר את שמו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, תוך כדי כיבוי השריפה וכפי שהדבר בא לידי ביטוי גם בשיחה למוקד 100, מה שמשמט את הקרקע תחת טענת הקונספירציה שהעלה הנאשם.

כן ציינה, כי לא עלה בידי הנאשם להצביע על כל מניע של בני משפחת בן שבת להעליל עליו.

19. המאשימה הוסיפה ופירטה אודות טיב זיהוי הנאשם ע"י יוגב והדגישה בהקשר זה, כי יוגב מסר סימנים בולטים באשר לנאשם, בין היתר, היות הנאשם צולע. כן הדגישה, כי הנאשם ניסה לטעון לאורך חלק ניכר מההליך, כי אינו צולע ולשלול פירוט זיהוי מהותי. שקרי הנאשם בהקשר זה, כך לטענת המאשימה, הינם מהותיים.

באשר למארג הראייתי שהוצג להוכחת צליעת הנאשם, הפנתה המאשימה לעדות הנאשם עצמו, עדות רופא שב"ס, עדות אנט אחות הנאשם, עדות השוטר ראג'א סרחאן ועדות איילה בן שבת.

כן הוסיפה וציינה, כי יוגב מסר פרטים אודות בגדי הנאשם העולים בקנה אחד עם האמור בדו"ח הפעולה של השוטר מאיר חורש (ת/19), ממנו עולה, כי הנאשם היה לבוש בבגדים התואמים את התיאור שמסר יוגב אודות כך וכי המקום והתנאים אפשרו את זיהוי הנאשם ע"י יוגב.

בהקשר זה הדגישה, כי לבקשת הנאשם הוצאו צווים שהופנו לעיריית טבריה ולחברת החשמל. המאשימה ביקשה, כי תשובת עיריית טבריה שהתקבלה, תוגש כראיה בתיק זה, אך הנאשם התנגד לכך. בנסיבות אלו מבקשת המאשימה להחיל את הכלל הראייתי בדבר הימנעות צד מלהגיש ראיה המצויה בידו וכי יש בכך כדי לחזק את העדויות לפיהן, התאורה פעלה במקום בזמן האירוע.

20. בנסיבות אלו ומכל האדנים הראייתיים שהוצגו, מבקשת המאשימה ללמוד, כי זיהוי הנאשם ע"י יוגב הינו אפשרי ונכון בנסיבות המקרה, זאת אף על פי הנתונים האובייקטיביים שהוצגו וכי לא נפלה כל טעות בזיהוי האמור.

21. באשר להוכחה, כי הנאשם הוא זה שביצע את מעשה ההצתה המיוחס, הבהירה המאשימה, כי מערכת ראיות זו הינה נסיבתית במהותה. בהקשר זה הפנתה לשיחת אחות הנאשם, אנט, עם השוטר ראג'א סרחאן (ת/8) בדבר תגובת אנט לאחר ששמעה אודות הדברים. כן ציינה המאשימה, כי ישנם בנמצא מספר מניעים אשר בעטיים יצית הנאשם את דלת דירת משפחת בן שבת ואשר הינם, שבירת חלון ביתו של הנאשם ושעה שהנאשם יחס מעשה זה לבנם הקטן של משפחת בן שבת, בכך ששבר את חלון בית הנאשם כשבוע בטרם האירוע והפנתה בהקשר זה ל - ת/14 המתייחס לבירור שערך השוטר ראג'א מול איילה בן שבת.

מניע נוסף מצא את ביטויו במערכת היחסים של הנאשם עם איילה בן שבת, כעסיו כלפיה ותחושותיו, כי היא רודפת אותו.

מניע נוסף מצא את ביטויו בסוגיית העבודות שביצע ציון בן שבת עבור אנט, אחות הנאשם, והמחלוקות שהתגלעו בהקשר זה.

בהקשר זה טענה המאשימה, כי כל אחת מההנמקות שפורטו לעיל יכולה הייתה להוות מניע וביתר שאת צירופן יחד.

22. סיכומם של דברים, טוענת המאשימה, כי ממארג הראיות הנסיבתי שהוצג עולה, כי האדם שנמלט במועד הרלוונטי מחדר המדרגות של הבניין בו מתגוררת משפחת בן שבת, הוא זה שביצע את ההצתה וכי הנאשם זוהה כאותו אדם ולפיכך, מתבקשת מסקנה הגיונית אחת ולפיה, הנאשם הוא זה שהצית את דלת הדירה.

בנסיבות אלו עובר הנטל לכתפי הנאשם להסביר את נוכחותו במקום. הנאשם טוען שכלל לא היה במקום, לפיכך אין בנמצא הסבר אחר תמים לנוכחותו במקום והנאשם אינו מרים את נטל ההוכחה הרובץ לפתחו.

23. כן הוסיפה וטענה המאשימה, כי עדות הנאשם ואמרותיו רצופות שקרים, בלתי אמינות ואף התנהלותו

מחזקת את המארג הראייתי המצביע על הנאשם כמבצע המעשה. כך טענה, כי שקרי הנאשם בהיותם מהותיים, מחזקים את המארג הראייתי שהוצג ואף יכולים להוות כדי ראיית סיוע, אף שזו אינה נדרשת במקרה דנן.

24. באשר לטענה שהועלתה ולפיה, לציון בן שבת סכסוכים שונים ועל רקע זה בוצעה ההצתה ע"י מאן דהוא, טענה המאשימה, כי מדובר בטענה ערטילאית שלא הוכחה. כך הם הדברים גם באשר לטענת הקונספירציה שהועלתה ולפיה, בני משפחת בן שבת עשו יד אחת עם השוטרים כנגד הנאשם וטפלו אשמת שווא על הנאשם, כאשר מי שהצית את דלת הדירה היא בכלל הגב' בן שבת. בהקשר זה, כאמור, טענה המאשימה, כי גם טענה זו לא הוכחה וכי אין לייחס משקל לעדות אנט בהקשר זה.

25. באשר לעבירת הפרת הוראה חוקית המיוחסת לנאשם במסגרת האישום השני, טענה המאשימה, כי עבירה זו והעובדות המקימות אותה הוכחו כדבעי. בהקשר זה הפנתה לפרוטוקול הרלוונטי (ת/18) וההחלטה במסגרתה הוטל על הנאשם מעצר בית בין השעות 24:00 - 05:00. התיק במסגרתו הושטו התנאים המגבילים הסתיים רק ביום 20/1/16 בהתאם לגזר הדין שהגיש הנאשם בעצמו, מה שמלמד, כך לטענת המאשימה, מעצר הבית בשעות הלילה בו היה נתון הנאשם, היה בתוקף במועדי ביצוע עבירת ההצתה המיוחסת. בהקשר זה הטעימה, כי שעה שהוכח שהנאשם היה במועד האירוע בבית המגורים של משפחת בן שבת, בשעה 02:30, הרי שהוכחה עבירת הפרת הוראה חוקית המיוחסת לו.

26. באשר לעבירות תקיפת השוטרים והאיומים המיוחסות לנאשם, הפנתה המאשימה למארג הראיות הרלוונטי ובכלל זה דוחות השוטרים והמזכרים וכן עדויות השוטרים, אשר יש בהם כדי להוכיח את המיוחס לנאשם בהקשר זה.

27. באשר לטענות הנאשם, כפי תשובתו לאישום ולפיהן, אמירותיו אינן מגבשות את יסודות עבירת האיומים וכי בעת אמירת הדברים המיוחסים היה שתוי ולכן לא יכול היה לגבש את הכוונה הנדרשת, טענה המאשימה, כי דינן להידחות.

28. באשר לטענה ולפיה, הנאשם היה שתוי ונפקותה של זו, טענה המאשימה, כי הנאשם חזר בו מטענתו זו בעת עדותו בבית המשפט שעה שטען ששתה אך לא היה שתוי ובאשר לטענה האחרת טענה המאשימה, כי תוכן של האמירות עולות כדי איום.

29. באשר לעבירת תקיפת השוטרים המיוחסת לנאשם טענה המאשימה, כי יריקה מהווה על פי חוק תקיפה וכי מעשי הנאשם בהקשר זה הוכחו מעל לכל ספק סביר.

30. ב"כ המאשימה הוסיפה והתייחסה לטענת הנאשם כפי שהועלתה במסגרת הליך שמיעת הראיות בדבר קיומם של מחדלי חקירה משמעותיים, הפנתה לפסיקה רלוונטית בהקשר זה וטענה, כי אלה אינם בנמצא וגם אם כאלה קיימים, הרי שאין בכך כדי לפגוע בזכויות הנאשם להליך הוגן ובהגנת הנאשם באופן משמעותי. עוד טענה, כי אין במחדלים הנטענים, גם אם אלה קיימים, כדי להשפיע על המארג הראייתי שהוצג, או כדי להקים ספק סביר באשר לאשמת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

31. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה להרשעת הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

טיעוני הנאשם בסיכומיו:

32. הנאשם הגיש את עיקר סיכומיו בכתב והוסיף והשלים טיעוניו בעל פה כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 22/3/17.

במסגרת סיכומיו שבכתב טען הנאשם, כי המארג הראייתי שהוצג הינו נסיבתי וכי אין בו כדי להוכיח את המיוחס לו בכתב האישום.

כך טען, כי אין בתכתובות של יוגב עם ידידתו כדי לחזק את גרסתו. הנאשם הוסיף וטען בדבר קיומם של מחדלי חקירה בדמות, בין היתר, אי הזמנת מז"פ לזירת האירוע, העדר קיומה של חוות דעת מז"פ ובחינת הגורם לנזקים שנמצאו במקום, העובדה, כי החתימות ב - ת/19 ו - ת/20 אינן של השוטר מאיר חורש, למרות ששמו מופיע במסמכים אלו כמי שערך אותם, היעדר מזכר רלוונטי מאת פקד מתן נחום, ניהול החקירה באופן בלתי הוגן ובניגוד עניינים, באופן אובססיבי כלפי הנאשם ושלא על פי הנהלים. עוד הוסיף וטען הנאשם, כי עדויות השוטרים אינן מהימנות ונגועות בסתירות מהותיות.

33. הנאשם הוסיף וטען בסיכומיו אודות השתלשלות האירועים, כך לדידו, לאחר מעצרו, כמפורט באישום הראשון וטען בהקשר זה, כי כעס על מאיר חורש שתקף אותו בבעיטה בחזהו, ירק לצד ימין לכיוון הרצפה וקילל את השוטר.

34. הנאשם הוסיף והתייחס לעדות אחותו, אנט זריהן ולעולה ממנה, כמו גם למזכר שערך השוטר ראג'א סרחאן באשר לשיחה שניהל עמה (ת/8) ולעולה מאלה. בהקשר זה טען, כי השוטר סרחאן פעל שלא על פי הנהלים שעה שלא הקליט את השיחה עם אנט וכן, כי נתן פרשנות משלו לדברים שנאמרו בה.

כן הפנה לעדות ציון בן שבת וביקש ללמוד מכל אלה, כי השוטר סרחאן שיקר בעדותו, סילף את הדברים וכן, כי הנאשם נעדר מניע לפגוע במשפחת בן שבת על רקע סכסוך בין ציון לאנט, כפי הנטען ע"י המאשימה.

35. הנאשם הוסיף והפנה להודעות שמסר במשטרה ופירט אודות הנסיבות בהן נחקר. גם בהקשר זה טען לקיומם של מחדלי חקירה כגון, העובדה שלא נערכו בדיקות לידי, לבגדיו ולא נלקחו טביעות אצבע. כן טען באשר לזיהוי הבגדים שלבש על פי הנטען, ע"י יוגב וטען, כי בגדיו בדמות טרנינג בצבע כחול עם פסים הינם נפוצים ביותר. לפיכך, אין בכך כדי לחזק את זיהויו ע"י יוגב.

36. הנאשם הוסיף וגולל אודות העימות שנערך לו עם יוגב ומצבו טרם העימות. כן הפנה הנאשם למסמך מאת ד"ר מילשטיין, אשר קבע, כי רגלו הימנית של הנאשם בריאה לחלוטין וכן להשתלשלות העניינים עם שני עורכי הדין שייצגו אותו במהלך חלק מההליכים נשוא תיק זה (עוה"ד אבו עטא ומוסקוביץ), עד שהחליט לייצג את עצמו, כמו גם הקשיים עמם התמודד בהקשר זה.

37. הנאשם הוסיף והתייחס לעימות שנערך עם יוגב בן שבת ביום 8/12/15 והפנה בהקשר זה לראיות ת/11 ו - ת/12. בהקשר זה הדגיש, כי הוא אינו מכיר את יוגב ולא ידע על קיומו. כן ציין, כי אכן פעמים ילדים נוהגים להשליך אבנים לעבר חצרו כדי להפיל פירות מעצי פרי המצויים בסמוך ודרך אגב שוברים את חלון ביתו. הנאשם הדגיש, כי הוא צועק על הילדים והם בורחים וכי הטענות ולפיהן, כי הוא מקלל את הילדים ומרביץ להם,

אין נכונות וכי מעולם לא האשים ילד בשבירת חלון. הנאשם הוסיף וטען, כי זיהויו ע"י יוגב נעשה בהשפעת אמו. כך טען, כי אין קשר בין תיאור בגדיו ע"י יוגב לבין מה שלבש בפועל, כמו גם אין ממש בתיאורו החיצוני כפי שנמסר ע"י יוגב.

38. הנאשם הוסיף והתייחס בסיכומיו לעדות השוטר עארף סלימאן ולעולה ממנה וציין, כי בעדותו בבית המשפט לא זכר העד דבר מהאירוע ומהדו"ח שערך. בהקשר זה השיג הנאשם על קביעותיו של עארף כפי העולה מהדו"ח, כמו גם יכולתו להתרשם מהנאשם בזמן אמת וכן הליון אודות התנהלותו של עארף בפרט והתנהלות החקירה בכלל. בנסיבות אלו טען הנאשם, כי בעדותו העד עארף לא אמר אמת, סילף את הדברים ונמצאה חסרה בפרטים מהותיים, כמו גם לוקה בסתירות מהותיות.

39. הנאשם הוסיף והפנה לשיחה של איילה בן שבת עם מוקד 100 במועד הרלוונטי וציינה, כי בשיחה זו היא לא נקטה בשמו. כן הפנה לסתירות אשר נתגלעו, כך לדידו, בין עדויות ציון, איילה ויוגב בן שבת, אשר יש בהן כדי ללמד, כי אלה אינן אמת. כן הפנה למזכר ולדו"ח שערך השוטר מאיר חורש אשר הגיע למקום האירוע, כמו גם לסתירות, פריכות ותהיות העולים מהם. הנאשם הוסיף והפנה למסמכים נוספים ורבים המצויים בתיק החקירה והעלה את תהיותיו והשגותיו באשר לאלה, הכל כמפורט בסיכומיו שם, תוך שהדגיש, קיומם של מחדלי חקירה. הנאשם הוסיף והליון אודות אופן ניהול החקירה שבוצעה בניגוד לנהלים. ביתר שאת התייחס בהקשר זה לשחזור שנערך ולצילומיו.

40. הנאשם הוסיף וטען אודות פרק הזמן הקצר בו, על פי הנטען, זיהה אותו יוגב והשיג בהקשר זה אודות היכולת של יוגב לזהותו בנסיבות העניין, בפרק הזמן הקצר ובחשיכה. כן טען אודות האובססיה, כך כהגדרתו של ראג'א סרחאן ומעורבותו היתר בחקירה. כן הפנה לפרוטוקול בית משפט השלום בטבריה מיום 20/1/2016 ולעולה ממנו. הנאשם הוסיף והפנה למסמך נ/16 ולבדיקה הרפואית שנערכה לו בשב"ס ע"י ד"ר מילשטיין ולעולה ממנה. כן הפנה לעולה מעדות עד ההזמה לחן טויטו וטען, כי אין באלה כדי לחזק את הראיות כנגדו, או להפריך את גרסתו. הנאשם הוסיף והתייחס לחוות דעת מז"פ שהוגשו, כמו גם לעדויות אנשי מז"פ ולעולה מהן, תוך שהעלה את השגותיו בהקשר זה, תוך העלאת טענה בדבר קיומם של מחדלים חקירתיים גם בהקשר זה.

41. כן הוסיף והפנה לעברו הפלילי של ציון בן שבת, אשר יש בו, כך לדידו, כדי ללמד על קיומם של סכסוכים של ציון עם אנשי השוק האפור. בנסיבות אלו שב וטען, כי אין בינו לבין משפחת בן שבת כל סכסוך ולפיכך, הוא נעדר כל מניע לפגוע בהם ולבצע את המעשים המיוחסים לו. הנאשם הוסיף והפנה לעדות ציון בן שבת ולהודעותיו ולעולה מאלה. כן הפנה לעדויות איילה ויוגב וטען לקיומן של סתירות מהותיות בין עדויותיהם של בני משפחת בן שבת.

42. באשר לעבירות האיומים והתקיפה המיוחסות לנאשם, הפנה הנאשם לעדויות השוטרים הרלוונטיות ולסתירות העולות מאלה ובכלל זה, עדות פקד מתן נחום, מאיר חורש ושב וכפר במיוחס לו בהקשר זה. הנאשם חזר וטען, כי במארג הראיות שהוצג אין כדי להוכיח את המיוחס לו בהקשרן של עבירות אלו ואת ביצוען.

43. הנאשם הפנה לגיליון הרשעותיו הקודמות אשר הוגש כראיה מטעמו (נ/22) וביקש ללמוד מכך אודות יחסיו עם גורמי אכיפת החוק (שוטרים ואנשי שב"ס) מחד, ומאידך, כי אין ממש בטענות, כי ביצע עבירות תקיפת שוטרים ואיומים, כפי הנטען במקרה דנן. בהקשר זה ציין הנאשם, כי אין לו עבר בתחום העבירות המיוחסות לו

עתה וכי אינו אדם אלים. הנאשם הוסיף והפנה למסמך נ/23 שעניינו, דוחות מחברת החשמל. מאלה מבקש הנאשם ללמוד, כי אין הוא צורך חשמל מזה כשנתיים ובנסיבות אלו, הרי שמעורבות הגב' אנט זריהן בפרשה דן אינה בנמצא. הנאשם הוסיף והתייחס אף למזכר נ/10 שערך.

44. בהשלמת סיכומיו בעל פה, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 22/3/17, שב והשיג הנאשם אודות משמעות שיחות הווטסאפ שהתקיימו בין יוגב לבין חברתו וציון, כי עסקין בראיה נסיבתית בלבד. הנאשם שב וחזר אודות עיקר טיעונו כפי סיכומיו בעל פה וכפי שפורט בהרחבה לעיל. כך שב והדגיש אודות קיומם של מחדלי חקירה, טענה אשר עברה כחוט השני בסיכומיו בכתב ואשר עליה חזר במהלך השלמת סיכומיו בעל פה.

45. הנאשם שב והדגיש אודות הכשלים שנפלו, כך לדידו, בשחזור שנערך עם יוגב, טענות עליהן חזר בעיקרם של דברים, גם בסיכומיו בכתב.

בנסיבות אלו ונוכח כל האמור לעיל, עתר הנאשם לזכות אותו מכל המיוחס לו בכתב האישום, על שני חלקיו.

ראיות הצדדים:

46. כאמור, על פרשת התביעה נמנו עדי התביעה יוגב בן שבת, מתן נחום, רס"מ תאיר דגש, רס"מ רג'א סרחאן, איילה בן שבת, רס"מ מאיר חורש, ציון בן שבת, עארף סולימאן, עימאד נחלה ועלי עוקלה.

כן הוגשו מסמכים שונים ת/17, ת/18 ודיסק ת/30. שרטוט שערך הנאשם נ/17, חוות דעת נ/18, מסמכים שונים נ/19, מסמך נ/20 ומסמכים נוספים נ/21, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם נ/22, חשבון חשמל נ/23 ומסמך נ/16.

על פרשת ההגנה נמנו עדי ההגנה הגב' אנט זריהן (אשר עדותה נשמעה על דרך עדות מוקדמת), עדות הנאשם, סאמר חמוד, ד"ר דן מילר, רס"ר אסף גדעון ברנס וד"ר ויצ'סלב מילשטיין.

כן נשמע עד ההזמה מר לחן טויטו.

47. להלן יובאו עיקרי הדברים ובתמצית, העולים ממארג הראיות שהובא ומהעדויות שפורטו לעיל.

ראיות המאשימה:

עד התביעה - יוגב בן שבת:

48. ראה בהקשר זה עמ' 14 - 84 לפרוטוקול הדיון מיום 6/3/16.

במסגרת עדותו הבהיר יוגב, כי הוא בן 19 שנים וחודש, עובד ונמצא לפני גיוס. כן ציון, כי הוא מתגורר בשיכון ד' בטבריה וכי הוא מכיר את הנאשם מהשכונה, שעה שהנאשם גר בבנין ממול. יוגב הדגיש, כי הוא גר במקום ומכיר את הנאשם מזה שנים, מאז שנולד. יוגב העיד אודות שהתרחש ביום 7/12/15, בשעות המוקדמות של הבוקר ובעמ' 15 לפרוטוקול משורה 23 ואילך העיד כדלקמן:

ת: אני עובד בגני איילון , האולם אירועים בטבריה , מלצר , אותו יום עבדתי בלילה ב-18:30 בערב , סיימתי לעבוד ב

עו"ד הדס: 30, קצת לפני אפילו . הלכתי לאכול עם חברים במאפייה ליד הבית שנקראת 'טאבון' . אכלנו שם , סיימנו לאכול ב-עו"ד הדס: 30 בערך , עו"ד הדס: 32, משהו כזה זה השעות , משם הלכתי לבית שזה דקה הליכה מהבית שלי , דקה-שתי דקות הליכה , הגעתי לבית שלי ב-23:5 בערך ,

ש: אני עוצרת אותך פה ואני רוצה , כשאתה אומר שעה מדויקת , איך אתה יודע את השעה עו"ד הדס: 35 בבוקר?

ת: מהפלאפון , הפלאפון היה ביד שלי . כי דיברתי עם ידידה שלי כל הזמן אז ראיתי .

ש: דיברת אתה ?

ת: שלחתי הודעה וכאילו ראיתי את השעה.

.
. .
.

ת: מכאן נכנסתי לכניסה לבית שלי , הדלקתי את האור וירדתי ממש , מדרגה ראשונה , איך שהאור נדלק שמעתי רעש של מטאטא נופל , משהו נופל כאילו ואז גיליתי שזה מטאטא נפל כשעליתי ושמה כמו נשימות ומישהו ממש זז . נשימות כאלה , מישהו מתנשף יורד . התחלתי ללכת טיפה אחורה לכיוון הכניסה לבית , הכניסה לבניין ויש לנו עמודים של המרפסת , רואים את זה בשחזור , שהתחבאתי מאחוריהם ועם ההתקדמות כאילו שלו לכיוון הכניסה למטה , ממש התחבאתי יותר . משם כבר פחדתי שהוא חמוש או משהו , אולי חמוש אולי משהו , אז התחבאתי ממש וכשהתחבאתי ראיתי אותו ממש יורד וראיתי את הפרופיל של הפנים שלו מהצד . וזה היה בלילה כאילו אז ממש זיהיתי שזה הוא , כאילו אני מכיר אותו שנים אז זיהיתי שזה הוא .

ש: מי זה הוא?

ת: מומי.

ש: מומי . אוקי , אז אני רוצה לשאול אותך כמה שאלות לגבי מה שאמרת . אמרת ששמעת משהו נופל , שמעת שיש מישהו למעלה , היה עוד משהו ששמעת?

- ת: הכלבה שלי נבחה באותו רגע .
- ש: מתי הכלבה שלך נובחת בדרך כלל?
- ת: כשיש רעשים חריגים , כאילו רעשים חריגים , רעשים בכניסה , רעשים קטנים כאלה.
- ש: עכשיו , אמרת שהלכת להתחבא מאחורי העמוד . למה ? למה הלכת להתחבא מאחורי העמוד?
- ת: פחדתי שאולי הוא חמוש , אולי יש משהו . לא , הכל יכול בשכונה הזאתי , זאת שכונה אי אפשר לדעת מה יש שם , קודם כל התחבאתי פשוט.
- ש: עכשיו אמרת שראית את מומי בפרופיל ,
- ת: כן.
- ש: מה עוד ראית , מה זאת אומרת שראית אותו , קודם כל תסביר...
- .
- .
- .

עו"ד הדס: בוא תספר לנו מה ראית .

כב' הש' שטרית: או . אם ראית.

העד , מר בן שבת: כן , מפה כאילו שהתחבאתי , התחבאתי מאחורי שתי עמודים ,

כב' הש' שטרית: תרים את הקול , תדבר ברור , אני לא מצליחה להבין אותך .

העד , מר בן שבת: אז עמדתי כאילו מאחורי העמודים האלה ויש כאילו זווית ראייה ממש לכניסה של הבניין , איך שיוצאים ואיך שנכנסים . אז פה כבר ראיתי את הצד שלו , את כל הפרופיל , את כל הצד ובתור בנאדם שמכיר אותו שנים אז זיהיתי אותו ממש , אותו רגע כאילו והוא התחיל כאילו לרוץ לכיוון ימין , לכיוון ימין שלי . אני עמדתי כאן והוא התחיל לרוץ לשם כאילו . אותו רגע יצאתי מאיפה שהתחבאתי , ממש יצאתי מהמדרכה שם , קפצתי והייתי מאחורי , מלפני , כאילו הייתי מאחוריו . והוא לא הסתכל , הוא רק צלע צליעה מהירה כזאת כמו ריצה . צולע ברגל ימין , זה עמוד 11

מה שראיתי ומחזיק משהו ככה ביד . משהו , כאילו , חשבתי שהוא פרץ לי לבית אולי או איזה משהו ואמרתי , לא ניקח את הסיכון לרוץ אחריו או משהו כי יכול להאשים אותי בתקיפה אם הייתי עושה איזה משהו . באותו רגע הסתכלתי לכניסה של הבית שלי, לחלון של הבניין וראיתי שם , היה חשוק , אז ראיתי שם כמו להבה של אש , כאילו משהו נשרף , ישר רצתי לבית למעלה . וכשהייתי כבר , ראיתי את כל מה שנשרף , את המטאטא שנפל , השטיח נשרף עם המטאטא , היה כזה כמו פח של משהו פלסטיק , כאילו נפט , טרפנטין או משהו כזה , זה נשרף כאילו , התחלתי לכבות את האש עם הסינר של העבודה וממש כאילו , זה , הנפט גלש מתחת לבית , לדלת , התחיל להישרף למטה , התחלתי לדפוק על הדלת , תוך כדי , דופק על הדלת ומכבה את האש . אימא שלי קמה בצעקות , נבהלה , אמרה לי , כאילו ישר מה קרה , אמרתי לה זה מומי , והיא התחילה להביא מים לכבות את זה ישר . התחלנו לכבות , אבא שלי התעורר , אח שלי הקטן התעוררו ועזרו לנו לכבות . וזה מה שקרה עד שהשוטרים הגיעו וזהו . בבוקר ממש ראיתי את הבגדים שלו , ראיתי הכל , הסברתי לשוטרים שבאו שראיתי הכל .

עו"ד הדס: עכשיו אמרת שזיהית אותו . איך זיהית אותו? העד , מר בן שבת: נו , בית דין . גם בקשר שאני מכיר אותו , לא יודע איך להסביר לך כאילו , בנאדם שאני מכיר שנים ,

ש: אתה אומר על הבגדים , תסביר בבקשה מה הכוונה עם הבגדים .

ת: הדבר הראשון , כי אני מזהה אותו לפי ה- , חור יש לו , שיער אפור , הכל , שיער אפור יש לו , שנים כאילו אני מכיר אותו , בגלל זה וזה , יש לו בגדים כאלה זרוקים , בגדים כאלה , לא , זרוקים כאלה תמיד . אז היה לו מכנס כזה אפור וז'קט כחול עם פס למעלה

ונעלי פלסטיק כאלה , נעלי בית , פלסטיק ,
משהו כזה ואז שהשטרים באו אמרו לי מה
ראית וסיפרתי מה ראיתי בדיוק וזה מה
שמצאו בבית שלו , כאילו ככה הם הוציאו
אותו מהבית .

ש: מה הוא עשה כשהוא יצא מהבניין?
ת: הוא צלע ועשה כאילו , הוא החזיק משהו
ביד כאילו , לא יודע מה זה היה והוא התחיל
כאילו לצלוע , לרוץ כזה לכיוון המקלט של
השכונה שלנו , שזה בדרך לבית שלו כאילו .
ש: האם במקום היו או לא היו אנשים חוץ
מכם?
ת: לא היה אף אחד .
ש: ציינת שראית אותו מחזיק משהו בידיו .
האם ראית או לא ראית בהמשך מה הוא עשה
עם החפץ?
ת: לא .

העד , מר בן שבת: בתור אחד שגדל אתו שנים כאילו , אז
אם אני מביא לך את כל השכונה , כולם תגידי
לו מומי איך הוא נראה , יתארו לך שיער
אפור , צולע וככה יתארו לך אותו , זה
התיאור , זה התיאור שלו . ככה יתארו אותו
פשוט . כל האנשים של השכונה , כולם , ככה
יתארו אותו.
ש: עכשיו , אתה מתכוון שיער אפור , משהו
מיוחד בשיער ?
ת: תמיד יש לו קוקו".

49. בהמשך עדותו הוצג בפני יוגב השחזור שנערך עמו ואשר צולם ובהתייחס אליו הסביר העד את
שהתרחש ואת זיהוי הנאשם. בהקשר זה העיד יוגב, כי כאשר זיהה את הנאשם היה במרחק ממנו של לא יותר מ
- 5 מטרים, אפילו פחות (ראה עמ' 22 לפרוטוקול, שורות 16-17). בהמשך התייחס העד לתמונות ת/א4',
ת/ב' ו - ת/ג' ולנראה בהן (עמ' 25 לפרוטוקול).

50. במסגרת חקירתו הנגדית חזר יוגב והבהיר, כי במהלך חזרתו הביתה מעבודתו ב"טאבון", התכתב עם
ידידה (עמ' 30-31 לפרוטוקול). יוגב אף התייחס לתאורה שהייתה במקום במועד הרלוונטי וציין, כי במקום ישנה

תאורה חדשה שהותקנה כחצי שנה לפני מועד האירוע (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 14-15). בהמשך חזר יוגב והבהיר, כי הוא זיהה את הנאשם ללא כל ספק (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 25-28) והבהיר, כי כאשר הבחין בנאשם יורד מבניין מגוריו, האור עדיין היה דלוק. בעמ' 37 לפרוטוקול משורה 30 ואילך העיד יוגב כדלקמן:

ת: בפעם הראשונה שנכנסתי לכניסה שמעתי רעש של משהו נופל ואז אני שומע מישהו יורד ונשימות . זה מה שאני שומע . והתחבאתי , מפה לא שמעתי כלום כשהתחבאתי . לא שמעתי כלום , המשכתי להתחבאות פשוט."

51. במסגרת חקירתו הנגדית, שב והבהיר יוגב, כי הוא זיהה את הנאשם ללא כל ספק, תוך שהדגיש **"...אין ספק שזה היה הוא, אני בטוח כאילו, אין לי גם מניע כאילו להגיד שזה סתם הוא. אין לי שום מניע. וזיהיתי אותו ממש כאילו עם השיער וקוקו, פשוט זיהיתי את הבנאדם כאילו, אני לא יודע איך להסביר לך"** (עמ' 38 לפרוטוקול, שורות 10-12).

52. בהמשך הבהיר יוגב, כי הוא הבחין בפרופיל הנאשם אך לא בפניו ממול (עמ' 38 לפרוטוקול). יוגב המשיך ומסר אודות פרטי לבושו של הנאשם ומסר, כי הנאשם לבש מכנסיים אפורים, ז'קט ומעיל כחול עם פס לבן מעל הכתפיים. עוד מסר, כי הנאשם צלע (ראה עמ' 40 לפרוטוקול). בעמ' 48 לפרוטוקול משורה 20 ואילך העיד יוגב אודות התרחשות הדברים והאירועים שמסר לאחר שהבחין באש וכדלקמן:

ת: אימא שלי כן יצאה , אימא שלי ואבא שלי יצאו , כן.

ש: מה קרה כשאימא שלך יצאה?

ת: היא יצאה , אחרי שדפקתי על הדלת היא התעוררה ,

ש: אתה דפקת בדלת?

ת: דפקתי על הדלת חזק , של הבית שלי , התעוררה באה ממש , בצרחות , התחילה לצעוק ושאלה "מה קרה , מה קרה", אמרתי לה "זה מומי" ,

ש: זה מה שאמרת?

ת: ישר אמרתי לה "זה מומי" , זה המשפט הראשון שאמרתי לה . המיל הראשונה "מומי" .

ש: כן.

ת: ישר התחלנו לכבות את האש . היא הביאה מים , אבא שלי הביא מים , התחלנו לכבות את האש."

53. בהמשך נשאל יוגב אודות סכסוכים אשר על פי הנטען קיימים לאביו עם גורמים אחרים ומסר, כי הוא אינו יודע דבר אודות קיומם של סכסוכים כאלה (עמ' 51 לפרוטוקול). עוד מסר, כי יחסי הוריו עם השכנים טובים ואין דבר חריג בהקשר זה. בהמשך התייחס יוגב למידת התאורה במקום הרלוונטי והיכן שהבחין, לטענתו,

בנאשם והשיב אודות כך בעמ' 58 לפרוטוקול משורה 24 ואילך כדלקמן:

ת: לא , פה יש את האזור המואר , כל זה האזור המואר , איפה האזור החשוך איפה שאני אמרתי ,

ש: פה יש תאורת רחוב ? אני לא רואה.

ת: יש את התאורה הזאת בעיקר שמקרינה לפה . איפה שאני ראיתי אותו.

ש: אתה מצביע על התאורה הזאת ? הרחוקה יותר , כן?

ת: לא , היא קרובה , מה זה רחוקה , יש את העמוד הזה וזה מקרין לכל האזור הזה פה".

54. בהמשך העיד יוגב, כי הבחין במקום בסמוך לאזור השריפה בבקבוק שהיה חצי שרוף (עמ' 61 לפרוטוקול) (יוער כי בהקשר זה התייחס העד לשחזור המצולם שנעשה עמו ואשר הוצג בפניו).

55. בהמשך התייחס יוגב לסכסוך אשר לטענתו התגלע בין אביו לבין אחותו של הנאשם על רקע עבודה שהיה צריך האב לבצע עבור האחות וכך העיד בעמ' 64 לפרוטוקול משורה 21 ואילך:

ש: כן . אבל , אתה , היה לך חשוב להגיד שאחותו של מומי התווכחה או רבה עם אימא שלך , נכון ? זה מה שהיה?

ת: זה היה עם אבא שלי , כי אבא שלי צריך לעשות לה איזה עבודה או משהו כזה ,

ש: כן.

ת: זה מה שאני יודע , לפי מה שאני יודע .

ש: מתי הוא היה אמור לעשות לה את העבודה הזאת?

ת: אני חושב באותו יום אפילו .

ש: אותו יום.

ת: זה כבר תשאלו את ההורים שלי כי אני לא יודע בדיוק מה קרה שם , אני חושב אותו יום".

56. כן מסר, כי קודם לכן, ב - 28/11, שברו לנאשם את חלון הבית והאשימו את אחיו הקטן בכך (עמ' 65 לפרוטוקול). העד שב והבהיר, כי מיד כאשר שוחח עם אמו ופגש בה באירוע, הוא אמר לה בנחרצות, כי הנאשם הוא זה שביצע זאת. בעמ' 66 לפרוטוקול, נשאל יוגב ב"רחל בתך הקטנה" אודות מידת וודאות זיהויו של הנאשם במקום והשיב, משורה 14 ואילך כדלקמן:

"ש: אז מאיפה המסקנה החד משמעית הזאת שאתה ,

ת: אני ראיתי אותו העיניים שלי , אני לא סתם אני , אין לי מניע נגדו".

יגב הבהיר, כי הוא לא ראה את הנאשם כשהוא מצית את דלת הכניסה לדירתם, אך ראה שהוא ברח מהמקום וכן ציין, כי ממועד ההצתה עד שהגיעו השוטרים, לא עלה ולא ירד אף אדם אחר. כן התייחס לאפשרות שמישהו שביצע את ההצתה עלה למעלה לעליית הגג בבניין, או יצא לפני כן מהבניין והשיב, כי למעלה ישנה קומה של שכנים וכי אף אדם אחר לא עלה ולא ירד מהבניין מהמועד שהגיע ועד למועד הגעת השוטרים (עמ' 66 לפרוטוקול).

הודעות העד כפי שנמסרו במשטרה, התקבלו וסומנו נ/1 ו - נ/2.

עד התביעה פקד מתן נחום:

57. ראה בהקשר זה עמ' 88 - 111 לפרוטוקול הדיון מיום 20/3/16.

עד זה הינו מפקד שיטור עירוני וקצין תורן בתחנת טבריה. במסגרת עדותו הוגשו בהסכמה דו"ח קצין ממונה (ת/5) והודעה שמסר העד (ת/6). כן הוגשה אסמכתא לכליאת בגיר (ת/7). העד נשאל במסגרת חקירתו הנגדית אודות התרחשות האירועים ביום 7/12/15 ופעולותיו בהקשר זה. כן השיב, כי הוא נכח בחקירת הנאשם ע"י מאיר חורש ושמע שהנאשם הוזר אך הדגיש, כי החקירה החלה בלעדיו לאחר שנמסר לעד שהנאשם אינו מוכן להיחקר. עוד מסר, כי לדעתו במקום נכחו גם השוטרים עארף וסייר נוסף, החקירה לא הוקלטה ולא הופעלה מערכת "ענבל" שכן, לסיירים אין מערכת "ענבל" והחקירה בוצעה ע"י שוטר שהוא סייר (עמ' 92 - 93 לפרוטוקול). העד עומת עם העולה מהאסמכתא לכליאה (ת/7) ולפיו, העד חתם על האסמכתא לכליאה עוד בטרם חקירת הנאשם ע"י חורש והשיב, שלא כך הם פני הדברים (עמ' 94 לפרוטוקול). כן מסר, כי יש לבחון את השעות. כן מסר, כי כאשר נכנס לחקירה נמסר לו שהנאשם אינו משתף פעולה, מגדף, מקלל ומתפרע ומאיים באופן פרטני על השוטרים (עמ' 96 לפרוטוקול). כן מסר שנתן עדות אודות התרחשות האירועים כיום וחצי לאחר מכן, שכן היה עסוק במספר דברים במקביל.

העד עמד אחרי הדברים המצוינים בהודעתו (ת/6) (עמ' 98 לפרוטוקול) ועומת בהקשר זה עם הדברים שרשמו אודות כך השוטרים חורש ועארף.

58. באשר ליריקה הנטענת העיד מתן בעמ' 100 לפרוטוקול משורה 20 ואילך כדלקמן:

"ש: איך הוא ירק?

ת: בעודו מתלהם על השוטרים ומדבר אליו איך שמדבר , מגדף ומתנהג בצורה מאוד מאוד תוקפנית , מנסה לירוק עליו.

ש: מנסה לירוק?

ת: כן , כמובן . עושה את התנועה , מנסה לירוק . אני חושב שלא

היה לו אפילו מה לירוק כתוצאה משכרות או משהו , אני לא זוכר
כל כך . אבל עשה את כל השלב כדי לירוק על השוטר . למזלו
של השוטר נראה לי לא יצא לו , לא פגע בו או משהו מעבר.

ש: לא ירק?

ת: אבל עשה את כל התנועה , ניסה לירוק.

ש: ולא יצא?

ת: לא יצא לו.

ש: זאת אומרת שיריקה לא פגעה במאיר חורש . תודה לאל.

ת: יריתי עליך אבל לא פגעת.

ש: אתה מקשיב מה אני אומר?

ת: אתה מקשיב מה אני אומר?

ש: יריקה לא הייתה על פניו או על גופו של מאיר חורש , נכון?

ת: לא זוכר , לא . לא נראה לי . לא . מה שלא בוודאות לא . אבל
עשה את כל התהליך ליריקה ולא פגע בשוטר".

59. בהמשך, העיד העד, כי הנאשם התפרע כאשר היה אזוק (עמ' 102 - 103 לפרוטוקול). כן השיב, כי
לדעתו הנאשם לא הצליח לירוק משום ששתה אלכוהול וכי נדף ממנו ריח לא נעים (עמ' 106 לפרוטוקול).

עד התביעה רס"מ תאיר דגש:

60. ראה בהקשר זה עמ' 157 - 166 לפרוטוקול הדיון מיום 13/4/16.

במסגרת עדותו הוגשה בהסכמה הודעה ת/9 ודיסק ת/10.

61. במסגרת חקירתו הנגדית הבהיר העד, כי הוא חוקר בצוות פשעים בתחנת טבריה ולפני כן היה בלש.
העד התייחס לחקירת הנאשם. העד מסר, כי הוא מכיר את העד מאיר חורש וכי הוא סייר. אם אין חוקר בלילה,
אזי סיירים מבצעים חקירה ראשונית והקצין מתרשם ומחליט האם לעצור את החשוד הרלוונטי, אם לאו (עמ'
159 לפרוטוקול). עוד הבהיר העד, כי בשעות הלילה אין לסיירים המבצעים את החקירות הראשוניות, כאמור,
את האמצעים כדי להפעיל את מערכות ה"ענבל" שכן, מערכות ההקלטה מותקנות במשרדי החקירות. העד
אישר, כי הוא יחס לנאשם בחקירה אירוע של תקיפת שוטרים בכך שירק לעבר השוטרים ואיים עליהם וכי
התבסס בהקשר זה על דוחות השוטרים בהם נאמר, כי הוא ירק על אחד השוטרים. העד אישר, כי לא עלה
בדעתם לקחת את בגדי הנאשם ולשלוח אותם לבדיקה והדבר לא נעשה (עמ' 163 - 164 לפרוטוקול).

עד התביעה רס"מ ראג'א סרחאן:

62. ראה בהקשר זה עמ' 168 - 183 לפרוטוקול הדיון מיום 9/5/16.

עד זה הינו ראש צוות פשעים בתחנת טבריה וחוקר במשטרה מזה 14 שנים ונמנה על צוות החוקרים בתיק דנן. באמצעות העד הוגש דו"ח עימות ת/11, דיסק ת/12, מזכר בעריכת העד ת/13, מזכר נוסף בעריכת העד ת/14, תמלול ת/15, דיסק ת/16. העד הבהיר עוד מדוע לא הוזמן חוקר שריפות והשיב בהקשר זה, כי עלה בתיק החקירה שהשריפה כובתה ע"י בעלי הבית ובשל כך כנראה לא הוזמן חוקר שריפות (ראה עמ' 172 לפרוטוקול). העד עוד התייחס לשיחה שערך עם אנט זריהן, אחות הנאשם והשיב, כי מיד לאחר קיום השיחה עמה, העלה את הדברים במזכר וכי הדברים המופיעים במזכר הינם דברים שנאמרו לעד ע"י אנט (עמ' 172 לפרוטוקול).

63. במסגרת חקירתו הנגדית נחקר סרחאן אודות פעולות חקירה אשר לטענת ב"כ הנאשם היה ראוי שיעשו ולא נעשו כגון, לקיחת שאריות דלק, או בדיקות של בגדי הנאשם, בדיקת ידיים, בדיקת טביעות אצבע לגילוי חומרי בעירה ועוד. העד השיב, כי במקרה זה הדברים לא נעשו. עוד השיב העד והתייחס למארג הראיות בהן אחזה המשטרה ואשר קשר את הנאשם לביצוע המעשים המיוחסים לו בדמות עדויות משפחת בן שבת, העובדה, כי דלת הדירה עלתה באש ובקבוק שנמצא בסמוך (עמ' 175 לפרוטוקול). העד אישר, כי חקירה בגין עבירת הצתה יש לתעד במערכת "ענבל". העד שב והבהיר, כי הוא רשם אך את הדברים שנאמרו לו ע"י אנט (עמ' 181 לפרוטוקול).

64. העד השיב אף לשאלות הנאשם במישרין ומסר, כי לא נבדקה הסוגיה האם הנאשם צולע ברגל ימין, אך העד מסר, כי הנאשם צולע. בתגובה לכך אמר לו הנאשם, כי הוא הולך עם מקל הליכה, אך זאת בהיותו אדם מבוגר (עמ' 183 לפרוטוקול).

65. כן הוגשו בהסכמה דו"ח אירועים מלא ת/17, כתב אישום ופרוטוקול דיון ת/18.

עדת התביעה - הגב' איילה בן שבת:

66. ראה בהקשר זה עמ' 193 - 229 לפרוטוקול הדיון מיום 7/7/16.

במסגרת עדותה אישרה העדה, כי יש לה שם נוסף, אריאלה. כן מסרה, כי היא מתגוררת בשיכון ג' בטבריה עלית. עמה מתגוררים בעלה ציון ושלושת ילדיה, אופק, יוגב ושלו. העדה מסרה, כי הינם שכנים של הנאשם וכי היא מכירה אותו מזה 43 שנים. בעמ' 193 לפרוטוקול משורה 24 ואילך התייחסה העדה וגוללה את השתלשלות האירועים במועד הרלוונטי לנטען בכתב האישום וכדלקמן:

"ש : תתארי בבקשה לבית משפט מה קרה בתאריך 15.12.7 בסמוך לשעה 2 בבוקר.

ת : התעוררתי בשעה 2 ועשרים בערך וב-2 וחצי ראיתי שהבן שלי יוגב לא בבית שלחתי לו הודעה בווטסאפ כתבתי לו יוגב איפה אתה הוא אמר לי ליד הבית, חיכיתי זאת אומרת נשארתי במיטה לראות טלוויזיה וראיתי שהוא רבע שעה לוקח לו זמן הוא אמר לי אני ממש ליד הבית ראיתי רבע שעה שהוא לא נכנס לבית שמעתי

עמוד 18

את הכלבה נובחת ושמעתי רעשים ליד הדלת קמתי אחרי רבע שעה ששלחתי לו את ההודעה קמתי הגעתי לדלת ראיתי אש מתחת לדלת פתחתי את הדלת ראיתי את יוגב הבן שלי מכבה עם החולצה הייתה לו של המלצרות הוא כיבה צעקתי הוא אמר לי אימא זה מומי מומי עשה את זה והוא ברח . אני צעקתי בעלי קם אמר לי מה קרה אמרתי לו הוא ראה מה קרה ונכנסתי לחדר הזעקתי משטרה תוך כדי שבעלי ויוגב מכבים את האש . וזהו ואני הזעקתי מהר משטרה לבית והילד הקטן כמובן נכנס להיסטריה זהו , יוגב אמר שהוא ראה את מומי . הוא צעק אמר לי איך שפתחתי את הדלת הוא גם נלחץ ואמר לי אימא זה מומי וזהו . והתחלתי לצעוק היה ממש מפחיד.

ש : מה ראית כשפתחת את הדלת ,

ת : כשפתחתי את הדלת אש ,

ש : מה ראית במקום?

ת : ראיתי את השטיח מתלקח באש ראיתי את המטאטא , יש לי שטיח בכניסה לבית ראיתי אותו עולה באש ראיתי את המטאטא יש לי מטאטא שעומד מעל הארון ראיתי אותו גם עולה באש וראיתי קופסא שהייתה צמודה יותר לדלת של השכנה . זהו.

ש : מה זה קופסא?

ת : מפלסטיק , קופסא מפלסטיק וזהו ראיתי את הבן שלי יוגב מכבה את האש עד שאני מהר הבאתי סיר עם מים ובעלי שפך את זה לכבות את האש כי זה היה ממש קרוב לארון חשמל .

ש : על מה שפכתם את זה?

ת : זרקנו את זה על המטאטא ועל השטיח וגם כמובן קודם כל על הדלת כי הדלת בפינות התחיל לעלות עשן מהדלת".

67. בהמשך עדותה הוצגו בפני העדה תמונות ת/4 א', ב' ו - ג' והיא התייחסה לנראה בהן. בפני העדה הוצג אף בקבוק פלסטיק שרוף והיא אישרה, כי זהו הבקבוק המדובר ואשר נמצא בסמוך לדלת השכנה ממולה (עמ' 195 לפרוטוקול). בהמשך התייחסה העדה למערכת יחסיה עם הנאשם ועם אחותו אנט ובעמ' 196 לפרוטוקול משורה 10 ואילך העידה כדלקמן:

ת : לי אין קשר אליה אני אומרת לך אנחנו רק שכנים ובאותו יום שקרה האירוע היא התקשרה אליי ב-12 בצהריים היא ביקשה ממני שאני אמסור לבעלי שיסיים לה את העבודה בבית אמרתי לה שאני אמסור לה אני אמסור לבעלי אין בעיה , וזהו.

.
.
.

העדה , גב' בן שבת : יש לה דירה בפלוס 200 שהיא ביקשה מבעלי לעשות לה עבודה אני יודעת שזה להיות הדוד , דוד שמש והוא התחיל והוא עדיין לא סיים לה שמה , היה לא יודעת למה הוא לא סיים זה מה שאני יודעת , אני יודעת בקשר לדוד שהיא אמרה שתטפל לי בבעיה של הדוד.

ש : אוקי ומה את אמרת לה?

ת : אמרתי לה שאני אמסור לבעלי את ההודעה אין בעיה האו יסיים לך את העבודה.

ש : תגידי לי מאיפה את מכירה את אנט?

ת : אני מכירה אותה אנחנו שכנים אמרתי לך אבל היא שנים בארצות הברית היא באה מדי פעם אליהם וחודש לפני כן היא הייתה אצלי בבית היא והבן זוג שלה כדי שבלעי יסיים לה את העבודה אמרתי לה אל תדאגי הוא יסיים לך את העבודה אני מבטיחה לך שהוא יסיים את העבודה . למה הוא לא סיים אני לא יודעת מה היה שם.

.
.
.

עו"ד הדס : אני שואלת , לא אז אולי זה לא הובן , מה היה הקשר אוקי ? ביניכם אם היה קשר כזה למומי בקשר לעבודה.

.
.
.

העדה , גב' בן שבת : אמרתי לך כנראה שהיא הייתה אומרת לו והוא היה בא.

ש : מה היה ? ספרי מה היה.

ת : הוא היה בא ומבקש שיסיים את העבודה הוא היה עובר בשכונה גם מקלל הוא כמה פעמים ראה אותי אמר לנו על העבודה . והוא היה בא לבעלי בקשר לעבודה שיסיים אותה , זהו . הוא היה

צועק מלמטה גם".

68. בהמשך סיפרה אודות אירוע שהתרחש במסיבת הגיוס שנערכה ליוגב ב - 30/11 ואשר שמעו, כי במהלכה הושלכו אבנים לעבר חלון ביתו של הנאשם. איילה העידה, כי שמעה את הנאשם מקלל שכן, הוא סבר שהדבר נעשה ע"י בנה הקטן, מה שלא היה כן וכי חלון ביתו של הנאשם נשבר. כן העידה, כי אירוע זה התרחש כשבוע בטרם אירוע ההצתה (עמ' 198 - 199 לפרוטוקול). בהמשך הושמע לעדה הדיסק המתעד את פנייתה ושיחתה למוקד 100 (דיסק ת/16) והעדה אישרה, כי זהו קולה הנשמע בדיסק (עמ' 199 לפרוטוקול). העדה מסרה, כי הם והנאשם שכנים וכי הנאשם היה עובר ומקלל אותה והיא לא הגיבה לדברים (עמ' 199 לפרוטוקול). בהמשך מסרה העדה, כי לדלת ביתה נגרם נזק וכי הם שפכו מים על מוקד השריפה (עמ' 200 - 201 לפרוטוקול).

69. במסגרת חקירתה הנגדית סיפרה העדה, כי מה שגרם לה לצאת מדירתה בשעת לילה מאוחרת הייתה העובדה, כי בנה יוגב התעכב וכי שמעה רעשים ליד הדלת והכלבה נבחה. העדה ניגשה לדלת, פתחה אותה והבחינה בבנה יוגב מכבה את האש. באותה עת ציון ישן והעדה צעקה. בעמ' 202 לפרוטוקול העידה העדה, כי כאשר פתחה את הדלת וראתה את האש, בנה יוגב אמר לה: **"...אימא זה מומי הוא ברח"** (עמ' 202 לפרוטוקול, שורות 15 - 16). עוד הדגישה העדה, כי זהו הדבר הראשון שאמר לה יוגב. המשפחה כיבתה את האש. העדה מסרה, כי לא ראתה את הנאשם באירוע, אך לאחר מכן הלכה בליווי השוטרים לבית הנאשם ופגשה בו וכי השוטר מסר לה שהנאשם נמצא לבוש באותם בגדים שתוארו ע"י יוגב. העדה מסרה, כי הנאשם קילל אותה בעבר אך לא איים עליה, כאשר היה הולך ברחוב ומקלל, עובר מהשביל, מקלל וצועק לעברה, אך לא איים (עמ' 206 - 207 לפרוטוקול). כן מסרה שיוגב מסר לה, כי הוא ראה אותו רץ, הוא היה עם מקל עם הרגל שלו, אך בהמשך הבהירה, כי אינה יודעת אם באותו ערב היה עם מקל. העדה מסרה, כי הנאשם הלך בצליעה, בסיוע מקל, בתקופה הרלוונטית (עמ' 207 - 208 לפרוטוקול).

העדה אישרה בהמשך עדותה, כי לא קיים סכסוך בין הנאשם לבין בעלה ציון והבהירה, כי לא מדובר בסכסוך אלא הנאשם אך קילל ולדידה, קללות אינן סכסוך (עמ' 218 לפרוטוקול).

עד התביעה מר מאיר חורש:

70. ראה בהקשר זה עמ' 231 - 275 לפרוטוקול הדיון מיום 7/7/16.

עד זה הינו סגן ראש משמרת ביחידת הסיור בתחנת טבריה. במסגרת עדותו הוגש דו"ח פעולה בעריכת העד, ת/19. דו"ח נוסף בעריכת העד התקבל וסומן ת/20, מוצג שתפס העד התקבל וסומן ת/21. העד אישר, כי הוא צילם את התמונות ת/4 א', ב' ו - ג' וזאת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו וכי התמונות צולמו בזירה עצמה והועברו לחקירות. דו"ח מעצר בעריכת העד התקבל וסומן ת/22, הודעת נאשם ת/23 ודו"ח זכ"ד ת/24.

באשר לנסיבות גביית ההודעה מסר העד, כי הנאשם לא שיתף פעולה, ירק בפניו וכינה אותו "זבל".

71. במסגרת חקירתו הנגדית מסר העד, כי הוא הגיע למקום, פגש במודיעה איילה בן שבת וכי בנה בלבד

היה בסמוך. העד ראה לנכון לתפוס במקום את הבקבוק, אך לא תפס את סמרטוט הרצפה, או חפצים נוספים שהיו בסמוך (עמ' 236 לפרוטוקול). העד מסר עוד, כי הוא קיבל את פרטי לבושו של הנאשם אשר לבש ג'קט כחול עם פסים מהבן של משפחת בן שבת (עמ' 240 לפרוטוקול), העד נשאל וגולל אודות נסיבות מעצרו של הנאשם וציין בהקשר זה, כי הנאשם דיבר לעניין והעד התרשם אף שהנאשם היה בלחץ (עמ' 243 לפרוטוקול). העד אישר, כי בעת חקירת הנאשם על ידו, הוא לא השתמש במערכת "ענבל" וכי החקירה הייתה ראשונית. העד הבהיר, כי הוא אינו מוסמך להשתמש במערכת "ענבל" (עמ' 247 לפרוטוקול). העד פירט עוד אודות התרחשות האירועים עם הנאשם בחדר החקירות.

העד אישר את האמור ב - 24/ת ולפיו הנאשם ירק בפניו ואמר לו את הדברים המופיעים בדו"ח, כל זאת בנוכחות הקצין התורן מתן והשוטר עארף (עמ' 258 - 259 לפרוטוקול). העד היה בטוח ב - 100% שהנאשם אכן ירק עליו, אך לא ידע להשיב באיזה אזור בפניו ולא זכר פרטים נוספים כגון, כיצד ניקה את היריקה ועוד (עמ' 259 לפרוטוקול).

עד התביעה ציון בן שבת:

72. ראה בהקשר זה עמ' 290 - 310 לפרוטוקול הדיון מיום 22/9/16.

במסגרת עדותו ציין ציון, כי הוא מתגורר בטבריה ברח' הנשיא ויצמן 1019/11 בקומה השנייה. עמו מתגוררים שלושת בניו ורעייתו וכי יוגב הינו בנו. העד מסר, כי הנאשם הינו שכנו מזה שנים רבות והם גרים בסמוך, מערכת היחסים ביניהם הינה טובה ואין ביניהם סכסוכים, עד שקרה האירוע.

בעמ' 291 משורה 1 ואילך, העיד ציון אודות השתלשלות האירועים במועד הרלוונטי וכדלקמן:

"ש : בוא תתאר בבקשה לבית משפט מה קרה ? איפה זה קרה ? מה היה?

ת : בשתיים בערך ,

ש : רק בקול ולאט בסדר ? זה ייקח יותר מהר ככה.

ת : בערך ב-2 וחצי בלילה 2 וחצי לפנות בוקר יש לי הבן שלי יוגב לפני הצבא הוא היה צריך להתגייס היה עובד באולמי ענבל מלצר איתני אלון לא ענבל , מלצר שמה הוא בא מאוחר בלילה משאירים לו מפתחות בארון חשמל ולפעמים משאירים מפתחות לפעמים לא משאירים מפתחות . באותו לילה ישנתי אני אשתי והבן שלי הקטן שלי ,

ש : איפה ישנתם?

ת : בחדר ,

ש : איפה?

ת : שליו ישן בחדר שלו , בחדר שינה ,

ש : איפה אבל ישנתם איפה הייתם ? איפה הייתם בשלב הזה?

ת : בבית היינו בבית ישנו בבית ובשעה 2 וחצי בערך 3 משהו כזה שמעתי צעקות שמעתי יש לנו כלבה קטנה בבית שמעתי צעקות אשתי צועקת ציון ציון ציון , קמתי כזה רצתי לכיוון הזה אמרתי לה מה קרה ? היא אומרת לי אש אש . אני מסתכל לכיוון הדלת אני רואה הדלת למטה בוערת , רצתי לכיור הבאתי גיגית של מים ואני ואשתי שפכנו על הדלת התחלנו לכבות את השריפה בדיוק הבן שלי יוגב נכנס אמרתי לו מה כאילו מה קרה יוגב ? מה זה ? הוא רץ לכיור הביא מים והיה סמרטוט ליד הדלת התחיל לכבות את האש . אמרתי יוגב מה קרה ? ראית מישהו וזה . אומר לי כן . אמרתי לו יוגב אתה בטוח ? אומר לי כן אמרתי לו את מי ראית ? אומר לי ראיתי את מומי אמרתי לו יוגב תשמע מותק אתה בטוח שראית ? אסור סתם להפיל תיק על בן אדם וזה אני גם יש לי עבר פלילי אני גם ישבתי במאסר ,

ש : לאט לאט.

ת : אמרתי לו יוגב אתה בטוח ראית ? אומר לי אבא בוא אני אגיד לך בדיוק מה הוא לבש . אמרתי לו מה הוא לבש ? הוא אומר לי ילבש מכנס טרנינג אפור ולבש ז'קט עם פס מאחורה אמרתי יוגב אתה בטוח ש- , אמר לי כן אבא בוא אני אספר לך אגיד לך ראיתי באתי מהבית מהעבודה ראיתי אור בכניסה ראיתי הבזקים אמרתי לו יוגב ומה עשית ? אומר לי התחבאתי מאחורה פתאום אני רואה אותו טוק רץ בריצה לכיוון הבית . אשתי ישר כיבינו את האש הרגעתי את הבן שלי , הבן שלי היה מבוהל הבן של הקטן היא אומרת לי אני אזמין משטרה . אמרתי לה אריאלה אל תביאי משטרה בוא נראה אולי לא סתם להביא משטרה אולי לא ראינו מה סתם להפיל תיק על בן אדם ? לא , אני מביאה משטרה . באו שני שוטרים עלו לבית ראו את ה- , הייתה קופסא , קופסא קטנה של בנזין חתוכה , השוטר הרים אותה וזה וראה את הדלת וזה אומר אל תגעו בכלום עד שאני אביא מז"פ אני זה , אמרתי לו בסדר . אז הוא אומר לי איפה גר מומי ? אשתי הלכה איתו לבית של מומי . אשתי מכירה אותו הם גדלו ביחד . הביאו אותו את מומי , אז הבן שלי אומר לי אבא אתה רואה מה שאמרתי לך בגדים אני לא משקר הנה הבגדים מה שהוא לבש זה בדיוק הבגדים . בדיוק מומי עבר אמר לי מה העניינים אז אמרתי לו מומי למה עשית את זה ? אתה לא בסדר מה אתה ? המשיך לא דיברנו . וזהו בזה נגמר הסיפור עד שקראו לי לעדות משטרה .

מאז לא היה לי קשר . עכשיו לפני כן יומיים לפני כן היה יום שישי ראיתי אותו עברתי למכולת זה היה ביום בשעה 2 ראיתי אותו אמרתי לו מומי מה נשמע הוא אומר לי בסדר מה איתך אמרתי לו אני במעצר בית הוא אומר לי כן גם אני במעצר בית . זהו מאז לא ריאיתי אותו וזהו . ככה היה."

73. בהמשך אישר העד, כי יוגב מסר לו שהנאשם לבש מכנסי טרנינג בצבע אפור - שחור ומעיל כחול עם פס (עמ' 292 לפרוטוקול). ציון אישר בהמשך עדותו, כי יש לו קשרים עם אנט, אחות הנאשם וכי הוא ביצע בעבודה עבודות בבית כשעבד כקבלן שיפוצים. אודות השתלשלות האירועים מול אנט על רקע זה העיד ציון בעמ' 293 לפרוטוקול משורה 16 ואילך כדלקמן:

"ת : אנט . לשנייה קוראים לה יהודית . אנט כל הזמן הייתה באה מחו"ל הייתה נותנת לי עבודות של ה- , יש לה שתי דירות משכירה אותם הייתי מתחזק לה אותם תסדר לי פה תעשה לי פה תסדר לי פה תעשה לי פה . כל מיני דברים באמת עשיתי לה . זה בפעם האחרונה היא התקשרה אליי אמרה לי תשמע יש בעיה בדוד השכן עושה לה בעיות לך תבדוק אותו הלכתי שמה פעם אחת והיה שם איזה מישהו בעייתי השכירה לאיזה מישהו בעייתי . גם מומי הלך רב איתו היה חייב לו כסף לה לא שילם הרס את הבית היה עושה בעיות אני לא יודע מה קרה ביניהם אמרתי לה תשמעי את לא יכולה מתי שאת רוצה , אני גם עובד בבתי אחרים אני עובד לפעמים במושבים אני לא יכול תמיד . בקיצור היא אומרת לי טוב מתי שיהיה לך זמן תבוא . היא הייתה בארץ איזה חודשיים סידרתי לה כמה פעמים ואחר כך בבית שלה באתי אליה כמה פעמים באתי אליה לבית סידרתי לה אחר כך אמרתי אני לא יכול לבוא היא אומרת לי מה אתה קובע איתי ואתה לא בא אמרתי לה תביני אני עובד בשיפוצים אני לא עובד רק אצלך . בקיצור היה לנו קצת כאילו וויכוח כזה סכסוך אחרי זה היא אומרת לי אני רוצה שתעשה לי מחסן . באמת נתנה לי כסף נתנה לי 1500 שקל מקדמה אמרתי לה אל תדאגי גם אם לא פה את יודעת יש את המפתח אצל אחיך יש לו עוד אח שכחתי איך קוראים לו בקבע . לא יודע איך קוראים לו שכחתי . היא אומרת לי המפתח נמצא אצלו אין בעיה גם היא נתנה למומי כמה פעמים מפתחות איבד אותם . אמר לי תיקח ממנו זה , אמרתי בסדר , האמת בדיוק עברתי צנתור חבל לא הבאתי את המסמכים עברתי צנתור לא יכולתי לבצע את העבודה אז אמרתי לה אנט תשמעי זה יתעכב קצת קניתי את החומר באמטל מתכות עד היום החומר שמה זה של המחסן היא התעצבנה התעצבנה לא יודע מה הדליקה את מומי אמרה לו ככה וככה והדליקה אותו והוא העצבן אני לא

אומר שאני לא ראיתי אותו אני לא אומר שהוא עשה את זה הבן שלי אמר אני לא ראיתי אני חס וחלילה לא אפיל תיק על בן אדם . ואז היה לי סכסוך איתה אחר כך היא אומרת לי טוב אני אחכה לך אמרתי לה תשמעי קחי הנה החומר נמצא תביאי לך מישהו כי אני ל איכול לבצע כי אני עשיתי צנתור ואני עומד לפני מעקפים וזהו מאז ככה הסיפור היה התעצבנה וזה ואז לא היה לי קשר איתה עד המקרה.

.
.
.

ת : היא אמרה לי תגיד לי מה קורה וזה אמרתי לה

אנט אה לא סליחה היא שלחה לי רפי בן משפחה שלהם אני לא יודע מה הוא הוא מכיר אותה אמר לי ציון תשמע אנט פנתה אליי אמרה לי בוא תעשה אתה יכול להביא מישהו ? אמרתי לה כן . אמרתי את רוצה לעשות את העבודה קח את החומר אצל אמטל היא תשלם לך את השאר , והאמת אחותו השאירה כסף גם אצל אח שלה שאני אגמור את העבודה היא תיתן לי את היתרה עוד איזה יתרה של 2000 שקל אמרתי לה זה לא עניין אני לא יכול לגמור את העבודה כי אני לא יכו לעבוד אני אחרי צנתור ולפני מעקפים אני לא יכול .

.
.
.

ש : אני אבקש לרענן את זיכרונוך רק מהעדות בעדות במשטרה אתה אומר היא תמיד קוראת לי היא פנתה אליי בטלפון אתמול לנייד שלי שורה 31 זה אתה אומר שהיא התקשרה אליך יום לפני ובהמשך אתה אומר והיא גם התקשרה אליי בשוע שעבר גם ביקשה שאני אתקן את הדוד שמש ואמרה לי כל הזמן שהדיירים בבית ולא רוצה שיתבעו אותה.

ת : יכול להיות אם רשום אמת.

ש : אתה זוכר את זה?

ת : אם מה שאמרתי זה אמרתי . זו האמת מה , אם רשום אמרתי
מה.

.
.
.

ש : עכשיו , אחרי האירוע האם שוחחת או לא שוחחת עם
אנט?

ת : כן , התקשרתי אליה.

ש : אתה יכול לספר לנו מה עלה בשיחה?

ת : כן . התקשרתי אליה אמרתי לה אנט תשמעי הסיפור האו
ככה וככה היה בלגן עם אחיך עשה ככה , אמרתי לה
תשמעי אני לא ראיתי אותו , הבן שלי ראה אותו אני לא
חס וחלילה , אומרת לי אני כועסת שזה וזה קרה מה
שקרה וזה וזה אם הוא עשה את זה אני כועסת וזה אבל
היא אומרת לי אתה לא בסדר אני פניתי אליך כמה פעמים
אמרתי לה מה קשור אם פנית אליי מה זה ? גם אם בן
אדם לא מבצע עבודה צריך לבוא לעשות דברים כאלה ?
יש ילדים בבית הזה אני אמרתי לה אני לא אמרתי הוא אני
לא ראיתי . אבל לא עושים דברים כאלה . אז אמרתי לה
אנט גם אם תמיד פנית אליי עשיתי לך את העבודות תביני
שאני לא יכול לעשות את העבודה אומרת לי טוב אני
אברר את זה אני אחזור אליך היא לא חזרה אליי . ביום
של המשטרה שקראו לי לעדות השוטר התקשר אליה דיבר
איתה לידי אמר לה , לא יודע מה דיבר איתה וזה.

.
.
.

עו"ד הדס : בחקירה שלך במשטרה אתה אומר אחרי שאתה אומר
ששאלה אותך אם משהו ראה אותו ושיוגב ראה אותו אז
אתה אומר ואז אמרה לי כי דיברה איתו אתמול ואמרה לו
כי אם יראה אותי להגיד לי שאני אתקשר אליה.

העד , מר בן שבת : יכול להיות כן אם רשום אמרתי כן אני לא מכחיש.

ש : זה היה ? אם אמרת זה היה או אם רשום אמרת?

עמוד 26

ת : כן היה , היה כן אם רשום היה , מה אני לא אשקר".

העד אישר עוד, כי הנאשם צולע ברגל ימין. העד שלל מכל וכל, כי יש לו סכסוכים עם אנשים וכי יכול להיות שהם אלה שהציתו את ביתו (עמ' 297 לפרוטוקול).

74. במסגרת חקירתו הנגדית (ע"י הנאשם), הבהיר העד, כי הוא הבהיר עם בנו יוגב ב"רחל בתך הקטנה", האם הוא בטוח שראה את הנאשם ויוגב השיב, כי הדבר הינו בוודאות. לבקשת הנאשם, גיליון הרשעותיו הקודמות של העד התקבל וסומן נ/8. העד התייחס לעולה מגיליון רישומו הפלילי. בפני העד הוצגה תמונה המתייחסת לבגדי הנאשם (נ/9). העד התייחס לדברים שמסר בנו ולפיהם, הנאשם דפק בלילות בדלת ביתם ועשה רעש, כמו גם גרם להם נזק בגן ושלל את הדברים.

עד התביעה - מר עארף סולימאן:

75. ראה בהקשר זה עמ' 294 - 306 לפרוטוקול הדיון מיום 28/9/16.

עד זה הינו סייר בתחנת טבריה וביום 7/12/15 היה במשמרת לילה. העד העיד אודות התרחשות האירועים במועד זה בעמ' 295 לפרוטוקול משורה 17 ואילך כדלקמן:

"העד , מר סולימאן : בהיותי במשמרת לילה ביחד עם

ביחד עם ראש משמרת מאיר חורש
התקבל אירוע על חשד לשריפה .
דלת של בית שעולה באש והבן של
המודיעה שרף את הדלת . ביחד עם
ראש משמרת הגענו לבית של
המודיעה , חברנו עם המודיעה ובנה
שהזדהה בשם יוגב . שאלנו אותו
מה קרה , הוא סיפר לנו ששמע את
השכן שלו ששמו מומי זריהן ברח
מהבית שלהם לכיוון הבית שלו .
מסר פרטי הלבוש של מומי זריהן
ואמר כי לבש טרנינג עם ז'קט בצבע
כחול עם פסים ומכנס אפור
וכפכפים . הוא אמר כי ראה אותו
יורד מהבית שלהם החוצה . זיהה
אותו כי הוא מכיר אותו מילדות.

•
•
•

- העד , מר סולימאן : התקבל אירוע על שריפה של דלת .
הגענו למקום ביחד , עבדתי באותו
יום עם ראש משמרת שלי מאיר
חורש . הגענו , חברנו למודיעה .
בנה היה לידה , מסר לנו כך וכך.
- ש : התחלת להגיד מה הבן מסר . אז תמשיך בבקשה מה הבן מסר
לכם.
- ת : הבן מסר , הבן שלה בשם יוגב ראה את החשוד מומי זריהן יורד
מהבית שלהם לכיוון הבית שלו . מסר לנו גם תיאור לבוש שלו
ואמר לנו שהוא מכיר אותו מילדות . שאין מצב שהוא טעה , הוא
מכיר אותו מילדות והלך לבית שלו . זה מה שמסר הבן.
- ש : הוא תיאר באיזשהו אופן את החשוד?
- ת : הוא תיאר תיאור לבוש מלא שלו , עם כפכפים , עם הכל . וגם
אמר , שאלנו אותו , הוא אמר שהוא מכיר אותו מילדות.
- ש : האם יש איזשהם סימנים שהוא זיהה באותו אדם שהוא ראה?
- ת : שנייה ברשותך . הוא גם מסר שהוא צולע ויש לו קוקו מאחור
בצבע אפור.
- ש : מה עשיתם בהמשך ? קיבלתם את התיאור , מה עשיתם בהמשך?
- ת : עלינו אני והשוטר מאיר חורש , ראש משמרת . עלינו לבית
שנמצא בקומה השנייה . כאשר עולים במדרגות מגיעים לדירה של
המתלוננת שהתקשרה אלינו . ראינו דלת מעץ , דלת כניסה שלה
מעץ כשהיא שרופה בחלקה התחתון.
- ש : תנסה , תניח את הדו"ח . תנסה לספר . אתה זוכר את הדברים?
- ת : לפני שנה איך אני אזכור?
- ש : אז תנסה.
- ת : עלינו למעלה , ראינו את הדלת שהיא שרופה בחלקה התחתון .
ואז ראינו שמה בקבוק פלסטיק שרוף עם חומר דליק . אז אני
הרחתי את החומר שהוא דומה בריח שלו לטינר . החומר שהיה
בתוך הבקבוק דומה לטינר.
- ש : מה זה טינר?
- ת : טינר זה חומר שמשתמשים בו בדרך כלל לצבע , דברים כאלה .
זה מה שידוע לי.

ש : מה ראיתם במקום?

ת : שנייה . דלת קודם כל שהיא שרופה בחלקה התחתון כמו שמסרתי לך . הבקבוק פלסטיק והחומר דליק בתוך הבקבוק.

ש : מעבר לכך האם ראיתם או לא ראיתם דברים נוספים?

ת : שנייה . היה גם ליד הדלת שטיח עם מטאטא , השטיח שרוף בחלקו . היה גם מטאטא ושטיח ליד הדלת בכניסה לבית . גם השטיח שרוף , גם המטאטא.

ש : ואיך פעלתם בהמשך?

.

.

העד , מר סולימאן : ניגשנו לבית יחד עם המודיעה שהגיעה איתנו לבית של מומי זריהן והצביעה לנו על הבית כי היא מכירה את הבית . ואז נכנסנו , דפקנו בדלת . הוא ענה מי זה ואז לקח לו מספר דקות לפתוח את הדלת . נכנסנו והודענו לו שהוא עצור על כך וכך , על השריפה.

עו"ד הדס : מה זה על כך וכך?

העד , מר סולימאן : ברגע שאת עוצרת בן אדם ומודיעה לו שהוא בחשד.

ש : אז על מה?

ת : על חשד להצתה . בכניסה לבית היה שמה כל מיני דברים , כוס וויסקי וסיגריה ביד של החשוד . מה שהיה.

ש : הסיגריה באיזה מצב היא היתה?

ת : דלוקה .

ש : ומה קורה בהמשך בבית?

ת : אמרנו לו שהוא עצור . אמר על מה , אמרנו על שריפה . אז אמר , איזה שריפה ? אין לי חומר דליק . אני משתמש בטינר , אני אוסף כבלים ושורף אותם באמצעות הטינר בשביל להוציא מהם את הנחושת . אני לא אמרתי שום דבר לגבי טינר . הוא יצא ואמר לי את זה וגם לגבי הנחושת . וגם מומי זריהן החזיק בידו

כוס וויסקי וסיגריה והוא גם באותו רגע היה מסטול וגם רשמתי את זה . אני שאלתי אותו למה שרפת להם את הדלת , בתגובה שלו התחיל לצעוק . אמר , קר לי מאוד , הילד הקטן שלהם שבר לי את החלון של חדר השינה זה מה שהיה שם".

בהמשך עדותו הוגש מסמך בעריכת העד (ת/25).

76. במסגרת חקירתו הנגדית, אישר העד, כי הוא ראה במקום שטיח ומטאטא בכניסה לבית וכי לא תפס מי מן המוצגים. העד אישר, כי הוא הריח במקום ריח של טינר. העד חזר על התרשמותו מהנאשם בעת מעצרו ולפיה, היה "מסטול" כהגדרתו, החזיק כוס וויסקי וסיגריה ביד. בהמשך אישר העד, כי הנאשם ירק על חורש, אך לא זכר היכן ירק עליו, כל שזכר הוא, שהנאשם ירק (עמ' 305 - 306 לפרוטוקול).

77. כן התקבל דיסק בכפוף להסתייגות שפורטה בעמ' 314 לפרוטוקול, וסומן ת/30.

עד התביעה עימאד נ'חלה:

78. ראה בהקשר זה עמ' 319 - 321 לפרוטוקול הדיון מיום 2/11/16.

עד זה הינו שוטר בתחנת טבריה וערך שני דוחות אשר התקבלו וסומנו ת/26 ו - ת/27.

79. במסגרת חקירתו הנגדית אישר העד, כי הוא לקח את מיכל הפלסטיק השרוף בחלקו והעביר אותו לטיפול המז"פ.

80. תע"צ מאת אמיר שאולוף ממעבדת הצתות במז"פ, התקבלה וסומנה ת/28.

עד התביעה עלי עוקלה:

81. ראה בהקשר זה עמ' 324 - 335 לפרוטוקול הדיון מיום 2/11/16.

עד זה הינו שוטר בתחנת טבריה ואישר, כי במועד הרלוונטי היה חוקר תורן. מזכר בעריכת העד התקבל וסומן ת/29. העד אישר, כי השחזור עם יוגב בוצע על ידו וכי צילום השחזור נעשה ע"י חוקר אחר בשם אסף ברנס (עמ' 324 לפרוטוקול). עוד השיב העד, כי הצילום בוצע במכשיר הטלפון הנייד שלו וכי הצילום הינו שלם ולא חסרים בו קטעים וכי הצילום מבטא את כל מהלך השחזור. העד התייחס אף לתאורה במקום ומסר, כי מהמקום שבו עמד יוגב ובתנאי התאורה שהיו, ניתן לראות את הכניסה של הבניין בבירור וישנה מספיק תאורה במקום, כמו גם ניתן לזהות אדם בבירור (עמ' 328 לפרוטוקול).

עוד העיד העד, כי משך הזמן מהרגע שמדליקים את האור בחדר המדרגות ועד שהוא כבה, כדקה (עמ' 328 לפרוטוקול).

82. במסגרת חקירתו הנגדית, אישר העד, כי הוא תחקר אנשים במקום, שאל אם יש מצלמות אך אלה

השיבו לו בשלילה והוא אף הסתובב בין הבניינים וחפש אחר המצלמות ולא מצא (עמ' 329 לפרוטוקול). העד מסר, כי הוא ביצע את השחזור עם חוקר אחר, לו מסר את מכשיר הטלפון שלו והוא זה שצילם. העד אישר, כי יכול ותיאם מבעוד מועד עם יוגב שיבוא ויבצע עמו השחזור (עמ' 332 לפרוטוקול). העד חזר והדגיש, כי התאורה במקום נראית בצילום וכי ישנם פנסים מסביב וכי בצילום רואים בבירור את הדברים (עמ' 334 לפרוטוקול).

פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

83. ראה בהקשר זה עמ' 319 - 372 לפרוטוקול הדיון מיום 10.11.16.
84. במסגרת עדותו הגיש הנאשם שרטוט שערך, התקבל וסומן נ/12. כן הגיש שרטוט של משרד הליווי בתחנת המשטרה, התקבל וסומן נ/3.
85. בדיקה ל-נ/12, מסר הנאשם בעדותו, כי בזמן שנלקח על ידי השוטרים לניידת, הובל על ידי השוטרים במסלול העובר מול ביתו של ציון בן שבת (להלן: "ציון"), אשר ירד מביתו ופנה אל הנאשם בדברים. לטענת הנאשם, העובדה כי השוטרים בחרו במסלול זה, בעוד קיים מסלול חלופי קצר יותר, מלמדת כי השוטרים ביקשו ליצור עימות בין הנאשם לבין ציון. אולם, הנאשם בחר לשתוק והמשיך בהליכה לניידת בליווי השוטרים (עמ' 319, ש' 20 עד עמ' 320, ש' 3). כן מסר הנאשם, כי נאזק בביתו והובל לתחנת המשטרה (עמ' 320, ש' 10).
86. בחקירתו הנגדית התבקש הנאשם מספר פעמים לתאר את האירועים שהתרחשו ביום מעצרו, אך הנאשם סירב והפנה להודעותיו כפי שנמסרו במשטרה (עמ' 320, ש' 22 עד עמ' 321, ש' 4). לשאלות ב"כ המאשימה השיב כי הינו בן 52, רווק, המתגורר לבדו (שם, ש' 7 - 12). כן השיב כי יש לו 9 אחים, מתוכם 5 אחיות. כן אישר כי הוא ביחסים טובים עם אחותו אנט ומשוחח עמה בתדירות גבוהה יחסית (עמ' 322, ש' 6). בהקשר זה אישר כי הוא משתדל לעזור לאנט וכשהיא זקוקה לסיוע שהינו מעבר ליכולותיו, הוא מפנה אותה לאיש מקצוע (שם, ש' 9 - 11). כן אישר את דבריה של אנט, לפיהם היא דואגת לו כאחיה הקטן אשר התייתם בגיל צעיר (שם, ש' 20 - 22). עוד אישר כי דירת מגוריו, בה נולד וגדל, נמצאת כיום בבעלותה של אנט (שם, ש' 23 - 27). הנאשם מסר, כי דירתו מנותקת מחשמל מאז שנת 2013 (עמ' 323, ש' 1).
87. הנאשם נשאל והשיב כי לא היה לו כל סכסוך עם מי מהשוטרים המעורבים בחקירת האירוע נשוא כתב האישום (עמ' 327, ש' 4). לדברי הנאשם, הוא מכיר את ציון מזה כחמש שנים, קיימים ביניהם יחסי שכנות טובה וחברות ואין ביניהם כל סכסוך (עמ' 329, ש' 6 - 14). באשר לאחיו של ציון, יוגב, טען כי אינו מכיר אותו ואין לו כל סכסוך עמו (עמ' 330, ש' 1 - 4). ביחס לאיילה טען כי אמנם אינו מסוכסך עמה, אולם היא רכלנית ומסיתה כנגד כולם (עמ' 330, ש' 5 ואילך וכן, עמ' 331, ש' 1 - 12).
88. הנאשם אישר כי ביום האירוע נשוא כתב האישום היה ידוע לו כי הוא נתון במעצר בית, אם כי לא ממש בירר זאת חוקית (עמ' 334, ש' 19). כאשר עומת עם אמירתו בהודעתו, שנגבתה תחת אזהרה, לפיה הינו במעצר בית, השיב הנאשם כך: "**אני אומר לו גם הרבה דברים שהם לא אמת, הם סתם, אז מה?**" (עמ' 335, ש' 15). כן לדבריו, בתחילת ההליכים היה סבור שלמעשה לא היה נתון במעצר בית ולכן טען, בהתאם, כי אין להאשימו בעבירת הפרת הוראה חוקית. אולם לאחר שהוסברו לו הדברים, השתכנע לזנוח טענה זו (עמ' 336, ש' 9 - 13). לשאלות ב"כ המאשימה, הבהיר הנאשם כי היה סבור שמעצר הבית בא לסיומו לאחר 6

חודשים, אולם הוסבר לו כי אין כך הדבר (עמ' 338, ש' 6 - 10). הנאשם אישר כי התיק בגינו היה נתון במעצר בית היה קבוע לשמיעת הוכחות בחודש ינואר 2016, היינו, לאחר האירוע נשוא כתב האישום (עמ' 340, ש' 1 - 11).

89. הנאשם אישר כי ביום האירוע היה בביתו החל מהשעה 14:00 (עמ' 340, ש' 15) וטען כי בדרך כלל, הוא עובד בפיסול במחסן שבמרתף ביתו (עמ' 340, ש' 18 - 21). הנאשם מסר כי אינו פסל מקצועי וכי הוא עושה שימוש ברשתות ויוצק מעליהן (עמ' 341, ש' 14). לדברי הנאשם, הוא סובל לעיתים מבעיות שינה ואז הוא נוטל כדורי שינה במרשם, ושותה מעט ויסקי (עמ' 341, ש' 18 - 20). כן אישר, כי שתי כוס ויסקי אחת, אך טען כי הדבר אינו משפיע עליו והכחיש כי היה שתי (עמ' 342, ש' 1 - 12).

90. הנאשם הכחיש כי דיבר לשוטרים לא יפה במהלך כל האירוע וטען כך: **"הם התייחסו אלי בצורה ברוטאלית וכשדרשתי צו חיפוש, למרות שלא הבנתי כל כך, הקנטתי אותם בקשר לזה, אמר אני רק מחפש פה חשיש. שסיים נתן לי סטירה והתחלנו קצת ידיים..."** (עמ' 343, ש' 19 - 21). בהמשך, הבהיר כי התייחס לשלב בו היו השוטרים בביתו והודה כי במהלך שהותו בתחנת המשטרה אמר לשוטר דגש "שק לי בתחת" וזאת נוכח התנהגותו של השוטר כלפיו ומתוך תסכול (עמ' 345, ש' 1 - 8). עם זאת, הכחיש כי אמר דברים חמורים מאלה וטען כי שתק כמעט כל החקירה, עד אשר התפרץ (עמ' 345, ש' 9 - 12).

91. הנאשם הכחיש כי היה נתון תחת השפעת חומרים נוספים מלבד אלכוהול, וטען כי מאז שנת 2012 הינו נקי מסמים ואינו נוטל חומרים אחרים מלבד כדורי שינה לעיתים (עמ' 345, ש' 13 - 19). לדבריו, לפני שהגיעו השוטרים לביתו נטל שני כדורי שינה ומשאלה לא סייעו לו, שתי ויסקי (עמ' 345, ש' 21). כאשר השוטרים דפקו על דלתו, התעורר משינה חזקה (עמ' 346, ש' 1 - 6) וכאשר הבין כי מדובר בשוטרים, פתח להם מיד את הדלת (שם, ש' 15). הנאשם עומת עם דברי השוטרים, לפיהם מיד כאשר דפקו בדלת, שאל הנאשם מי שם, מכאן שלא ישן כלל. על כך התקשה להשיב תשובה ברורה, כאשר מחד השיב כי הדבר יכול להיות ולעיתים הוא מתעורר מהשינה מיד ומאידך, טען כי במקרה הנוכחי הינו בטוח כי השוטרים דפקו בדלת זמן רב לפני שהתעורר (עמ' 347, ש' 8 ואילך). הנאשם הוסיף ונשאל בהקשר זה אולם לא סיפק תשובה עניינית.

92. לטענת הנאשם, כאשר נכנסו השוטרים לדירה, אמרו לו כי הם רוצים לחפש חשיש (עמ' 350, ש' 1). כן טען, כי לדעתו איילה היא שהפנתה את השוטרים אליו ולאחר שהשוטרים לא מצאו דבר, התעמת איתם על כך שערכו חיפוש ללא צו חיפוש ובתגובה קיבל סטירה (עמ' 350, ש' 10 - 12). לשאלת ב"כ המאשימה מדוע לא טען טענות אלה, שעניין היעדר צו החיפוש, קודם לכן, השיב הנאשם כדלקמן: **"כי זה עלה עכשיו כשאלה. אז זה לא רלוונטי, זה לא מעניין אם היה חיפוש או לא, יכול להיות שהשתעשעתי ושאלתי על מה חיפוש, למרות שזה מותר אם אני במעצר בית, אני גם לא מתנגד לשוטרים בצו חיפוש כי אני יודע שאין לי כלום בבית"** (עמ' 351, ש' 6 - 8). כן טען, כי השוטר מאיר חורש היכה אותו ללא סיבה וכי השוטר היה עצבני (עמ' 351, ש' 9 - 14 וכן, עמ' 352, ש' 2).

93. בהמשך עדותו שלל הנאשם, כי כאשר השוטרים נכנסו לביתו, הם הבהירו לו, כי הוא חשוד בגין הצתה. הנאשם שלל, כי הוא קילל את השוטרים ואמר להם: **"בית קברות, אני אשלח אתכם יא מניאק מי אתה בכלל"**. הנאשם שלל, כי הוא ירק על חורש ואמר, כי עשה תנועת "טפו" לכיוון הרצפה לצד ימין, אך לא ירק. הנאשם שלל, כי אמר לחורש **"יא זבל תוריד את המדים, אני אזין אותך בתחת יא אפס"** אך אישר, כי אמר לחורש שיזין אותו בתחת (עמ' 356 - 357 לפרוטוקול). הנאשם הוסיף ושלל, כי אמר לשוטר עארף סלימאן שהילד הקטן שבר לו את חלון חדר השינה.

94. בעמ' 361 לפרוטוקול, נשאל הנאשם ועומת עם הגיון גרסתו והשיב כדלקמן (משורה 22 ואילך):

ש: הבנתי. אז, אז אני רוצה להבין את הגרסה שלך, יוגב כולו בטרומה, כי הוא רואה פתאום את הדלת של הבית שלו עולה באש,

ת: אני,

ש: הוא מגלה שמציתים את הדלת של הבית, הוא רץ לדירה הזאת ובזמן הזה הוא הוגה תוכנית לשלמה להאשים אותך בהצתה כשלא עשית לו כלום? אני מנסה להבין, כאילו בזמן הזה, בכמה שניות האלה, אנחנו ראינו את הגרם מדרגות הזה, נכון? זה לא הרבה מדרגות. בזמן הזה, מהרגע שהוא ראה מישהו נמלט ולטענתך זה לא אתה, והוא עולה, באותו זמן, כן? הוא הוגה את התוכנית, ב2 שניות האלה הילד הזה הוגה את התוכנית?

ת: לא, תראי את העדויות, את העדות של ציון, אולי גם השאר, הוא אומר אחרי שכיבנו את האש ושטפנו את הרצפה, היו דין ודברים בינו לבין אשתו ויוגב כנראה, הם ישבו שם, לקח כמה דקות, אני לא יודע כמה, רק בדקה 2:43 הם החליטו להתקשר למשטרה, אחרי שהם כיבו את האש, שבאו שוטרים הם אמרו להם, אמר להם השוטר בדיעבד, לא לנגוע בכלום, יבוא מז"פ, מז"פ לא בא, כן? אבל רק אמר להם. אולי ב4, 5 דקות שהייתה ביניהם שיחה, רק אלוהים יכול לדעת מה הייתה ביניהם השיחה. עלה הרעיון, אפילו ציון, לא, לא נביא לו משטרה, בוא נבדוק מה העניין אבל האימא, שהיא הדמות הדומיננטית בבית, היא מחליטה להתקשר אחרי כמה דקות. לא יודע כמה, לפחות 10 דקות.

ש: זאת אומרת שיוגב ייתן עדות במשטרה, יבוא ויעיד פה בבית משפט, יחקר פעם אחרי פעם ויהיה מוכן לשקר רק כדי להעליל עליך?

ת: כן.

ש: כן?

ת: כן חד משמעית.

ש: אני עדיין לא הצלחתי להבין מה הסיבה, מה?

ת: הוא היה מקבל מכות בבית אם היה אומר לא.

ש: היה מקבל מכות אם,

ת: כן, היה מקבל מכות, זה האבא והילדים, פוחדים אין לה פחד, את צריכה להכיר את האישה הזאת שאני חי איתה כבר, אני לא אגיד,

ש: איזה בעיה זה יפתור בזה שיפילו עליך את התיק?

ת: מה?

ש: תסביר לי מר זריהן, איזה בעיה זה יפתור בזה שהם מפילים עליך את התיק? מה זה יפתור להם?

ת: הם ניסו בתחילת החקירה שנעצרתי, זכור לי, לא מצוין, כן? אמר לי אני חושב מר חורש, תוך כדי שישבתי וזה, אמר לי תשמע, בוא, תקן להם את הדלת הזאת, תסדר להם אותה ותלך. לא עניתי, הקשבתי, לא עניתי, לא התייחסתי, לא יודע למה אבל זה מה שאמר לי, אני התעלמתי. בוא תקן להם את הדלת ושכח מהסיפור. זה מה שאני זוכר גם שחלק, שישבתי בפינה. אבל לא התייחסתי ולא לקחתי ברצינות או דברים כאלה. (לא ברור)."

95. בהמשך העיד הנאשם אודות מעורבות בעבודות שצוין היה צריך לבצע עבור אנט ואישר, כי

יכול שפנה לציון לבקשת אנט וביקש ממנו שיבצע את התיקונים (עמ' 363 - 364 לפרוטוקול).

בהמשך העיד הנאשם על עצמו ומסר, כי אנט בחרה שלא לשתף אותו בבעיותיה עם ציון שכן, היא ידעה שהדבר עלול לגרור דברים אחרים ובעמ' 365 לפרוטוקול משורה 17 ואילך העיד כדלקמן:

"ש: היא לא שיתפה אותך בבעיות.

ת: לא, היא יודעת שעלול,

ש: שמה?

ת: לפתח דברים אחרים מזה.

ש: מה עלול להתפתח מזה?

ת: לא יודע, הכול יכול להיות.

ש: מה זה הכול יכול להיות? תן לנו דוגמא.

ת: כל עוד שלא קרה לא קרה כלום, למה להסביר מסקנות?"

96. בהמשך מסר הנאשם, כי לדעתו מי שביצע את ההצתה בדירת המשפחה הינה, אם המשפחה

עצמה אריאלה (עמ' 366 לפרוטוקול, שורה 8). בהמשך הבהיר הנאשם, כי לדעתו אריאלה הציתה את השטיח ויוגב שכיבה את האש, העיף את הבקבוק תוך כדי המעשה לדלת, הנוזל התפשט והבעיר את הדלת. בהמשך העלה השערה נוספת ולפיה, איילה ביקשה לעשות מעשה קונדס ולהצית את הדלת (עמ' 367 לפרוטוקול).

97. הנאשם אישר, כי יש לו קוקו בשיער וכי צלע בעבר ברגל ימין, אך לא במועד האירוע (עמ' 368 לפרוטוקול).

הנאשם עומת עם העובדה, כי גם העובד הסוציאלי של האגף בשב"ס שקלט אותו בעת מעצרו כתב, כי בעת קליטתו היה הנאשם צולע ונעזר בקביים ומסר, כי גם העובד הסוציאלי משקר והוא מהווה חלק מהפרובוקציה והעלילה שנרקמה נגדו (עמ' 369 לפרוטוקול).

עד ההגנה מר סאמר חמוד:

98. ראה בהקשר זה עמ' 386 - 388 לפרוטוקול.

עד זה הינו אחראי מרפאה בכלא צלמון והגיע להעיד כשהוא מצויד עם תיקו הרפואי של הנאשם. העד עיין בתיעוד רפואי מבית סוהר "גלבוע", שם נרשם, כי ב - 3/11 נבדק ע"י הנאשם ע"י ד"ר מילשטיין ולדיסלב, בדיקה שבוצעה לפי צו בית משפט אודות צליעה ברגל ימין. לפי התיק הרפואי, עוד בשנת 2010 היו תלונות אודות כאבים בהליכה, הנאשם נבדק ע"י רופא אורתופד ששלל בעיה אורתופדית והמליץ על בדיקה קולית ע"י דופלר. בשנת 2011 עבר הנאשם בדיקת ABI מימין שנמצא תקינה, אך משמאל נראתה ירידה באספקת הדם לרגל שמאל וציין, כי האינדיקציות הינן משנים 2010 - 2011.

עד ההגנה ד"ר דן מילר:

99. ראה בהקשר זה עמ' 389 - 392 לפרוטוקול.

עד זה ערך את חוות הדעת נ/10 והינו משרת במז"פ מזה 19 שנים. העד מסר עוד, כי הינו חוקר הצתות, חוקר דליקות וגם עובד במעבדה. העד ציין, כי במקרה זה לא חקר את הזירה, רק בדק את המוצגים. שרטוט בעריכת הנאשם התקבל אך כראיה לכך שהנאשם שרטט זאת וסומן נ/14. העד נשאל לגבי תפיסת מוצגים בזירה ומסר, כי סוגיה זו הינה תלויה נסיבות מקרה ספציפי. כן השיב, כי אם מוצגים מסוימים יכולים להיות קשורים לגרימת השריפה, כגון מטאטא ושטיח, כי אז היה תופס אותם. העד ציין, כי בהתייחס למקרה דנן, הרי שהנוזל שקיבל לבדיקה לא היה דליק, היה בו חומר שנקרא אצטון שהוא אכן דליק, אך הוא היה מעורב בתמיסה מימית והתערובת לא הייתה דליקה (עמ' 390 לפרוטוקול).

עוד אישר העד, כי אם היה מבקר בזירה, מה שלא נעשה על ידו והיה לו חשד, כי מוצגים כגון מטאטא ושטיח קשורים לדליקה, כי אז ייתכן מאוד שהיה לוקח מהם דגימות (עמ' 391 לפרוטוקול).

100. במסגרת חקירתו הנגדית אישר העד, כי האצטון הינו חומר נדיף, המתנדף גם באוויר ואם

הבקבוק נפתח, כי אז החומר מתנדף, כך גם אם החומר נדלק, אזי בוודאי שהוא מתנדף, אך לפעמים נשארים ממצאים.

העד אישר, כי הבקבוק שהגיע לבדיקתו נשרף, אך היה במוצג אצטון וגם מים. העד אישר, כי הוא אינו יכול לדעת מה מקור המים ומאיפה הם הגיעו לבקבוק. כך גם אינו יכול לקבוע מתי המים נכנסו, אם נכנסו. העד אישר, כי אם ישנו בקבוק שנשרף ושופכים מים לשם כיבוי האש, כי אז ייתכן שכך נכנסו המים (עמ' 391 - 392 לפרוטוקול).

101. בחקירתו החוזרת אישר העד, כי הוא אינו יכול לייחס את הבקבוק הספציפי דנן להצתה עצמה בהסתמך על הממצאים המצויים בפניו (עמ' 392 לפרוטוקול).

עד הגנה - רס"ר אסף גדעון ברנס:

102. ראה בהקשר זה עמ' 398 - 420 לפרוטוקול הדיון מיום 11/1/17.

עד זה הינו חוקר בתחנת טבריה. בפני העד הוצג פרוטוקול דיון מיום 20/1/16 בת"פ 23382-05-15 שלום טבריה, **מדינת ישראל נ' זריהן** (כב' השופט יריב נבון) והעד אישר, כי שמו מופיע וכי הוא זה שהעיד בפרוטוקול זה (התקבל וסומן נ/15). העד אישר, כי צילם את השחזור יחד עם החוקר עוקלה וכי השחזור נערך עם בחור, אשר העד לא זכר את שמו. המשחזור שיתף פעולה במהלך השחזור. העד נשאל אודות עריכת השחזור, הנהלים המשטרתיים הרלוונטיים לכך, עריכת מסמך בהתייחס לשחזור והכל כמפורט בעדותו שם. העד הבהיר, כי הוא יודע לצלם בפלאפון והבהיר, כי הוא רק צילם את השחזור.

103. בחקירתו הנגדית אישר העד, כי הסרטון שהוצג בפניו, הוא זה שצולם על ידו והבהיר, כי במציאות אף ראו טוב יותר ממה שנראה בסרטון. העד אישר, כי הוא עורך שחזורים נוספים וכי הוא בעל סמכות לביצוע שחזור, כאמור.

104. שרטוט בעריכת הנאשם התקבל וסומן נ/17 בכפוף להסתייגות המאשימה בדבר השלב שבו הוגש המסמך כמפורט בעמ' 425 לפרוטוקול הדיון מיום 23/1/17. חוות דעת התקבלה וסומנה ת/18. מסמכים שעניינם תיק העבודה של ד"ר דן מילר, התקבלו במאוחד וסומנו נ/19, מסמך נוסף נ/20, מסמכים נוספים נ/21 בכפוף להסתייגות ב"כ המאשימה כמפורט בעמ' 427 לפרוטוקול. לבקשת הנאשם ולמרות אזהרות בית המשפט, תוך שמירה על זכויותיו, התקבל גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וסומן נ/22, חשבון חשמל התקבל וסומן נ/23.

עד הגנה ד"ר ויצ'יסלב מילשטיין:

105. ראה עמ' 432 - 436 לפרוטוקול הדיון מיום 23/1/17.

עד זה הינו רופא בשב"ס וכתב חוות דעת בהתאם לתיקו הרפואי של הנאשם הנמצא בשב"ס.

106. בחקירתו הנגדית הבהיר הרופא, כי הינו מומחה כירורגיה כללית וכלי דם וכי הבדיקה נעשתה לנאשם ב - 3/11/16, שעה שמדובר בבדיקת קליטה במערכת שב"ס. העד הבהיר, כי הדברים הרשומים נכונים ליום הבדיקה ואישר, כי הוא רשם "ללא צליעה בבדיקה" שנערכה לנאשם. העד הבהיר, כי הבדיקה שלו רלוונטית אך ליום 3/11/16 ולא יכול לדעת מה היה עם הנאשם בחודש אפריל, שעה שעומת עם כך שכאשר הנאשם הגיע לכלא "גלבוע", הרי שהעו"ס ראה אותו וציון, כי הוא צלע ונעזר בקביים. הרופא שב ואישר, כי הדברים שצוינו, הינם בהסתמך על דברי הנאשם ולא על בדיקה שערך. בנסיבות אלו, אישר העד, כי

הוא אינו יכול להגיד מה היה מצב רגלו של הנאשם ואם צלע או לא, ביום 7/12/15.

107. במסגרת חקירתו החוזרת ציין הרופא, כי חדר הבדיקה שלו הינו באורך 3 מטרים והוא

אמר לנאשם לצעוד שלושה צעדים והנאשם צעד בפניו.

עדת ההגנה הגב' אנט זריהן:

108. עדותה של העדה נשמעה על דרך עדות מוקדמת וראה בעניין זה עמ' 115 - 147 לפרוטוקול

הדיון מיום 30/3/16.

109. עדה זו הינה אחותו הגדולה של הנאשם. העדה העידה, כי היא מתגוררת בבוסטון, איבדה

את ראייתה ונמצאת בקשר טלפוני כמעט יומיומי עם הנאשם ופעמים אף מתקשרת אליו מספר פעמים ביום. העדה העידה אודות מערכת יחסיה עם ציון בן שבת ומסרה, כי מדי פעם ציון מבצע תיקוני שיפוצים בשתי דירות שבבעלותה (עמ' 116 לפרוטוקול). כן העידה, כי בין הנאשם לבין ציון בן שבת שוררת מערכת יחסים טובה ומכבדת וכי אף הנאשם נהג להרגיע אותה פעמים רבות כאשר כעסה על ציון בעניין כזה או אחר. בעמ' 117 לפרוטוקול, משורה 18 ואילך העידה אנט כדלקמן:

"עו"ד מוסקוביץ': אני חוזר אנט ואני שואל ציון מסר בעדות

שלו במשטרה שאת התקשרת אליו ב-6

לדצמבר וגם התקשרת אליו שבוע קודם לכן

מה ההתייחסות שלך לכך?

העדה, גב' זריהן: ציון אמר היה התחייב לתקן לי יש לנו

חוזה, לתקן לי כמה דברים והוא תיקן איזה

שהוא גוף חימום לדירה שיש שם דייר עם

תינוקת והגוף חימום התקלקל תקופה קצרה

אחרי זה אז ביקשתי אותו לגשת ולתקן את

הגוף חימום בגלל שיש שם תינוקת שהיא

צריכה לעשות מקלחת כל יום והדיירים

מתחננים מבקשים לטפל בנושא הזה. ואני

התקשרתי לציון כמעט כל יום התחננתי לפניו

הוא כמעט כבר לא ענה לי ולכן אני גם

התקשרתי לאשתו מתוך תקווה שהיא תוכל

לעזור לי ולהתקשר אליו ועשיתי את זה בגלל

שכבר באוקטובר שהייתי בארץ ניגשתי אליו

הביתה כי הוא לא אענה לי וביקשתי מאריאלה

או איילה אני לא זוכרת מה שמה אמרתי לה

ניגשתי אליה הביתה היא הכניסה אותי תודה

לה,

עמוד 37

.
.
.

ת: אז היא מכירה אותי אנחנו שכנות באותו בלוק
אמרתי לה בבקשה בבקשה הוא לא עונה
לי ציון לא עונה לי ואני יודעת שאת יכולה לעזור לי
תשכנעי אותו שילך לטפל יסיים לי את התיקונים זה
נמשך והיא הסכימה והתקשרה אליו על ידי ואמרה
לו לך תסיים וסגרנו באותו יום שהוא יבוא ויטפל לי
ובזה נגמר הסיפור.

ש: אוקי.

ת: מאוחר יותר באותו יום שאתם אומרים לי דצמבר
משהו או 6 או 7 או סמוך לתאריך הזה אולי באותו
יום אולי יום לפני אחרי ואני מודה שכן התקשרתי
אליה אמרתי לה תעשי טובה הוא ל אעונה לי
תתקשרי אליו תגידי לו שילך שייגש יש שם תינוקת .
וזה נגמר הסיפור איתה.

ש: מה את אמרת אם בכלל למומי בעקבות אותה
שיחה עם ציון שהו אל אבא ולא תיקן וכן הלאה?

ת: באחד הימים באותו שבוע כשצלצלתי לציון וציון
כן ענה לי אור לי כן כן אני הולך אני בדיוק
ראיתי את אח שלך מומי אתמול או שלשום אני
ראיתי אותו והבטחתי לו תשאלי אותו שאני
הבטחתי לו שאני מיד הולך וכשהוא לא הלך
צלצלתי למומי ואמרתי למומי ציון אמר לי שהוא
הולך לתקן לי את הדירה תעשה לי טובה אם
תראה אותו תשתדל להגיד לו שבאמת ילך או
שתעודד אותו שילך ויטפל לי אני לא זוכרת את
המילה המדויקת אבל תעודד אותו או תלך איתו או
משהו מהסוג הזה שילך לטפל לי בתיקון של הגוף
חימום יש שם תינוקת שהיא צריכה להתקלח.

ש: כן ומתי הייתה הפעם הבאה שדיברת עם מומי?

ת: אני אמרתי לך אני מדברת עם מומי כמעט כל
יום לפעמים פעמיים ביום מאוד יכול להיות שזה
יום לפני אכן לפני הטלפון הזה האומלל שאמרו לי
שציון התקשר אליי אני חושבת שיום לפני כן

דיברתי איתו כרגיל.

ש: ומה אמרת לו ? מה דיברתם ביניכם בהקשר הזה?

ת: זה מה שאמרתי מומי אם אתה יכול אמרו לי ציון
אמר שהוא ראה אותך שהוא הבטיח לך שהוא אילך
לתקן אז תדאג שהוא ילך לתקן.

ש: את זוכרת מה ענה לך מומי?

ת: סליחה?

ש: את זוכרת מה ענה לך מומי בתגובה?

ת: כמעט כלום כמעט שום מילה אומר לי בסדר
בסדר".

110. העדה אישרה את שמסר ציון בחקירתו ולפיו, ציון אמר לה שהנאשם שרף את דלת ביתו

וכי היא הייתה המומה כששמעה אודות כך. בהמשך מסרה העדה, כי בפעם הקודמת שהייתה בארץ בחודשים ספטמבר - אוקטובר, היא שוחחה עם רעייתו של ציון שתעודד אותו לסיים את הטיפול בענייניה. כן מסרה, כי לנאשם הייתה מעורבות בעניין עם ציון, שעה שאנט סיפרה לנאשם, כי התיאשה מציון והוא אינו עושה את עבודתו כנדרש וכי בכוונתה לתבוע אותו ואף מסרה, כי הנאשם אמר לה בתגובה שלא כדאי לעשות כן וזו הייתה אחת הסיבות שהחליטה בסופו של יום שלא לתבוע את ציון. אנט התייחסה למכתב שכתבה לציון (נ/3), כן התייחסה למכתב נוסף שכתבה והפנתה לציון בן שבת אודות אי ביצוע הסכם עבודה (נ/4). העדה הופנתה עוד למזכר שרשם החוקר ראג'א סרחאן אודות שיחה שקיים עמה ואודות תוכן הדברים האמורים במזכרו, אשר התקבל וסומן 8/ת בכפוף לעדותו של סרחאן והיא אישרה את האמור בפתח המזכר. העדה אישרה, כי החוקר שאל אותה אם היא בקשר עם הנאשם והיא השיבה בחיוב אך הדגישה, כי אינה מערבת אותו כלל בנושא הדירות וכל שביקשה היה שיעודד את ציון להשלים את העבודה. העדה הכחישה מכל וכל, כי היא ביקשה או דרבנה או גרמה לכך שיעשה מעשה כזה או אחר לציון או למשפחתו שכן, לא הייתה שבעת רצון מדרך הטיפול שלו בדירותיה (עמ' 127 - 128 לפרוטוקול).

111. במסגרת חקירתה הנגדית מסרה העדה שהיא סייעה לעזור לנאשם בעקבות מעצרו

וההליכים נשוא תיק זה ועשתה ניסיונות להביא לשחרורו שכן, דאגה לו נוכח מצבו הנפשי והבריאותי (עמ' 130 - 131 לפרוטוקול). כן העידה, כי בחודש אוקטובר 2015 כאשר שהתה בארץ, נפגשה עם ציון והשניים סגרו, כי הוא יחזיר לה את הכסף שכן, לא ניתן כבר לבצע את התיקונים בתוך הדירה שכן מתגוררים בה דיירים והוסכם בין השניים, כי במקום זאת, יבנה לה מחסן מחוץ לבית. אנט הוסיפה לו סכום כסף כדי שיסיים את העבודה אך הוא לא עשה זאת עד היום. כן פירטה אודות טיפול לקוי של ציון בגוף חימום בדירה. בהמשך העידה העדה, כי כאשר שהתה בארץ בחודש אוקטובר, היא פנתה אל ציון כדי לבצע את העבודה וכשלא עלה בידה כדי להשיג אותו, פנתה לרעייתו איילה, או שניגשה לביתו בסיוע בן זוגה והדגישה, כי הנאשם לא הצטרף אליהם (עמ' 137 לפרוטוקול).

112. עוד העידה, כי הנאשם ידע אודות כך שהיא מחפשת את ציון וכי היא כועסת עליו והנאשם

הוא זה שאמר לה כל הזמן לרדת מהעניין וכי בסופו של יום ציון יבוא (עמ' 140 לפרוטוקול). העדה אישרה, כי מספר ימים לפני האירוע היא שוחחה עם הנאשם וביקשה ממנו, כי אם יראה את ציון שיבקש ממנו שיטפל בגוף החימום שבדירה ומסרה, כי לא היה דבר חריג בתגובת הנאשם (עמ' 141 - 142 לפרוטוקול). בהמשך אישרה העדה, כי לנאשם בעיות מול חברת החשמל וחובות לחברת החשמל (עמ' 143 לפרוטוקול).

113. כן נשאלה עדה אודות שיחתה עם ראג'א סרחאן ובעמ' 145 לפרוטוקול משורה 2 ואילך

השיבה כדלקמן:

ת: אני עניתי לשאלות שלו , כל מה שהו אשאל אותי עניתי ממש כמה שרק אפשר עד שהוא החליט שזהו , הוא אדם שפתח הוא אדם ששאל הוא אדם שסיים הוא אדם שאמר מתי את מגיעה לארץ ובזה נגמר הסיפור.

ש: אבל פה דווקא התרשמתי שכשאת רוצה לדבר את כן אומרת את מה ש- ,

•
•
•

העדה , גב' זריהן: אוקי קודם כל היו דברים נוספים שהוא אמר וזה לא כתוב נתתי את הדוגמא הקודמת שהוא שלא אותי ואמר לי זה בסדר את נשמעת אמינה או אני מאמין או משהו מהסוג הזה של אמונה זה לא נכתב זה לא היה כתוב במזכר הדבר הנוסף גם שאל אותי מתי אני אגיע בארץ זה לא כתוב במזכר , היו יותר מילים ממה שהיה כתוב שם שלא היו כתובים ולא אפילו לא העליתי בדעתי לשאול למה הם לא כתובים הדבר נוסף יש לי פה הרבה יותר זמן לדבר ואני שואלת זה לא , ואני עונה לשאלות שהתובעת אומרת לי וגם של אבי וגם שלך . אני עונה אבל הוא שם אני עניתי לדברים שלו וזה נכתב מה שנכתב אם היו שאלות נוספות שהביאו אותי להגיד הרבה יותר מאשר אמרתי עכשיו בוודאי שהייתי עושה את זה.

עו"ד הדס: לא אבל את אומרת פה שבתקופה האחרונה הוא לא עשה עבודה עכשיו תשמעי אנחנו באנו שמענו פה סיפור שלם כן שלא מופיע לא בא לידי ביטוי לפני רגע רק הודיעו לך שאח שלך עשה את זה למה את לא מספרת את זה למה את לא באה

ואומרת תשמע הבן אדם הזה איטי הוא לא עושה
את העבודות רציתי להגיש נגדו תביעה נראה לי
אם את חושבת שזה רלוונטי עכשיו על אחת כמה
וכמה זה נראה לי רלוונטי אז.

(מדברים יחד)

ת: אמרתי לו ,

.
.
.

העדה , גב' זריהן: אמרתי לו אמרתי לו באותו זמן שהוא התקשר
אליי אמרתי לו על ציון ואמרתי לו שהוא עובד
איתי ואמרתי לו על שנים ואמרתי לו כל מה
שיכולתי להגיד בזמן הקצר שהוא הקציב לי עד
שהוא סגר את הנושא הוא , אמרתי לו את הדברים
האלה . למה לא אמרתי לו שכתבתי לו לפני שנה
אני שנייה לא חשבתי שרלוונטי להגיד לו שאני
כתבתי לפני שנה והוא קיבל את המכתב הזה, זה
בכלל לא נראה לי שזה בכלל רצה אבל אני עניתי
לכול השאלות שהוא שאל ומעבר לזה.

עו"ד הדס: אז פה זה נראה לך רלוונטי ואז זה לא נראה לך
רלוונטי?

העדה , גב' זריהן: לא כי אמרתי לך אני אמרתי לך שהוא שאל ואני עניתי
לשאלות שהוא שלא .

עד הזמנה לחן טויטו:

114. ראה בהקשר זה עמ' 462 - 468 לפרוטוקול הדיון מיום 20/2/17.

עד זה הינו עובד סוציאלי בבית סוהר "גלבוע". העד השיב, כי הוא מכיר את הנאשם מתוקף תפקידו בעת היותו
עצור. הנאשם הגיע ל"גלבוע" מכלא "צלמון" וכי מספר חודשים היה העו"ס באגף בו שהה הנאשם ומשם
ההיכרות. מהתיעוד שנמצא בפני העד עלה, כי השיחה האחרונה המתועדת הינה ביום 3/11/16 וכי הפגישה
הראשונה בין העד לבין הנאשם הייתה בתוך האגף. העד לא היה העו"ס שקיבל את הנאשם עם הגעתו, אך
כאשר פגש אותו בחודש ינואר 2016, הרי שהליכת הנאשם הייתה איטית, באמצעות מקל הליכה, הוא נעזר
במקל, היה סרבול בהליכה וצליעה ומצב זה נמשך משך תקופה. העד הבהיר אודות המסמכים שעמם הצטייד.

115. במסגרת חקירתו הנגדית, לא זכר העד לומר באיזו רגל צלע הנאשם. העד אף ציין, כי לא

זכור לו שראה את רגלו של הנאשם חבושה. בהקשר זה עומת העד עם טענת הנאשם, כי רגלו השמאלית הינה
מעוותת ואולם רגלו הימנית בריאה, אך לא זכר זאת.

116. שני מסמכים בעריכת העד עופר גור, התקבלו וסומנו נ/24 ו - נ/25 ובכך התייתר הצורך בעדותו של עופר גור כעד הגנה.

דין והכרעה:

117. כאמור, כנגד הנאשם הוגש כתב אישום (מתוקן בשנית) הכולל בחובו שני אישומים. במסגרת האישום האחד, יוחסו לנאשם עבירות שעניין, הצתה, תקיפת שוטר ואיומים ובמסגרת האישום השני, יוחסה לנאשם עבירה שעניינה, הפרת הוראה חוקית. העובדות הנטענות בכל אחד מהאישומים, פורטו בהרחבה בליבת הכרעת דין זו ואין לי אלא להפנות לאמור שם.
118. בטרם ניכנס לגופם של דברים, ראוי להעיר הערת פתיחה ולהסיר סוגיה זו מסדר יומנו והיא העובדה, כי הנאשם במרבית ההליכים וביתר שאת, במרבית שמיעת הראיות יצג עצמו. בהליכים המקדמיים היה הנאשם מיוצג ע"י עו"ד אבו עטא מטעם הסניגוריה הציבורית, לאחר מכן, בתחילת הליך שמיעת הראיות היה מיוצג ע"י עו"ד מוסקוביץ, אף זאת מהסניגוריה הציבורית ובהמשך, ולבקשתו ועל אף ניסיונותי להסביר לנאשם זכויותיו, עמד הנאשם על כך שהוא מעוניין לייצג עצמו וכך נעשה.
119. בהתאם לספרות ולפסיקה בסוגיה זו, הרי מקום בו נאשם מייצג עצמו, בית המשפט נושא ב"חובה מוגברת" של מתן הסבר, הנחיה ושמירה על זכויות הנאשם. מהותה של "חובה מוגברת" זו, הינה ליתן הסבר לנאשם אשר יהיה ממשי, ענייני ויעיל ככל האפשר, תוך הדגשת "הסיכונים" שראוי שהנאשם יראה לנגד עיניו, שעה שהוא נדרש לקבל החלטה בעקבות ההסבר. שנית, בחקירת העדים ראוי שבית המשפט ינחה את הנאשם לפחות ע"י אזכור נושאים מהותיים שנראה שנשכחו, ברם יש לנהוג בהקשר זה זהירות מרובה ועל בית המשפט להיזהר שלא להפוך "צד" לדיון. שלישית, על בית המשפט להקפיד ולדקדק בשמירת זכויותיו של הנאשם, הן בשמירת הזכויות הדיוניות שלו והן בהקפדה על כך שהתביעה לא תחרוג ממסגרת המותר לה על פי הדין. רביעית, ראוי לו לבית המשפט להיות לפה לנאשם בכל הקשור להזמנת עדים, להשמעת טענות ולסיכומים. ראה בהקשר זה ספרו של כב' השופט קדמי **"על סדר הדין בפלילים"**, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום א', מעמ' 1095 ואילך.

120. במקרה דנן, הרי שלבקשת הנאשם גם כאשר היה מיוצג בתחילת הליך שמיעת הראיות ע"י עו"ד מוסקוביץ, אפשרתי לו בתום חקירת כל עד, כשחפץ בכך, לשאול אף מספר שאלות בעצמו. הדברים מקבלים את ביטויים בפרוטוקולים הרלוונטיים ואין לי אלא להפנות לאמור שם. זאת ועוד, בהמשכם של ההליכים ושעה שהנאשם יצג עצמו, הרי שבית המשפט נקט בזהירות יתרה ובהתאם למתווים שפורטו לעיל, ואין לי אלא להפנות לפרוטוקולי הדיון הרלוונטיים, המפורטים ושעה שהאמור בהם מדבר בעד עצמו.

האישום הראשון:

121. במסגרת האישום הראשון נטען, כי ביום 7/12/15, בשעה 02:30, או בסמוך לכך, הגיע

הנאשם לדירת משפחת בן שבת. בשעה זו ישנו בבית איילה בן שבת, ציון בן שבת ובנם בן ה - 13. עוד נטען, כי הנאשם הצית את בסמוך לדלת הדירה של משפחת בן שבת וכי כתוצאה ממעשיו אחזה אש בדלת הבית, בשטח הכניסה לבית ובמטאטא שהיה במקום. לאחר מכן, נמלט הנאשם מהמקום.

122. עוד נטען, כי בעקבות קריאה שקיימה איילה למוקד 100 והודיעה על האירוע, הגיעה

למקום נידת משטרה ובה השוטרים מאיר חורש ועארף סלימאן. השוטרים הגיעו לביתו של הנאשם וכשהודיע השוטר חורש לנאשם, כי הוא עצור בגין חשד להצתה, אמר לו הנאשם: "בית קברות אני אשלח אתכם יא מאנייק מי אתם בכלל?". עוד נטען, כי במהלך חקירתו בתחנת המשטרה, ירק הנאשם על חורש בפניו ואמר לו: "יא זבל תוריד את המדים אני אזיין אותך בתחת יא אפס".

123. המארג הראיתי להוכחת המיוחס לנאשם בחלק הראשון באישום זה היינו, מעשה ההצתה

הנטען אכן, כטענת המאשימה, הינו נסיבתי במהותו. באשר לטיבו של מארג ראיתי נסיבתי, ראוי להפנות לספרו של כב' השופט קדמי "**על הראיות**", חלק שני, **הדין בראי הפסיקה**, מעמ' 790 ואילך. שם נקבע, כי ראיה נסיבתית יכול ותשמש אמצעי להוכחת ממצא בודד מן הממצאים הדרושים להכרעה ויכול ותשמש לבדה, או עם ראיות נסיבתיות, או רגילות אחרות בסיס לקביעת התוצאה הסופית של הדיון.

עוד נקבע, כי משקלן של ראיות נסיבתיות אינו נופל מכוחן של ראיות ישירות ובלבד שניתן יהיה להסיק מהן על פי מבחני ההיגיון וניסיון החיים מסקנה הגיונית ויחידה לפיה, לא נותר ספק בדבר אשמתו של הנאשם. ראה בעניין זה דנ"פ 740/08 בעניין **סרא בוניאן**.

בע"פ 3263/13 **דוד בן שטרית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], שם בפסקה 61, נקבע כדלקמן:

"הפסיקה עמדה לא אחת על כך שניתן לבסס הרשעה בפלילים אף על ראיות נסיבתיות בלבד, וזאת כאשר הצטברותן יחדיו תביא למסקנה כי התרחיש המרשיע הוא האפשרות הסבירה היחידה (ראו למשל: ע"פ 230/84 חג'בי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (1) 785, 792 (1985)...; ע"פ 4354/08 מדינת ישראל נ' רבינוביץ, [פורסם בנבו] פסקה 2...".

ומן הכלל אל הפרט:

124. כפי שפורט בהרחבה לעיל, הבחינה הצריכה בהקשרו של אירוע ההצתה הנטען באישום

הראשון, צריכה בחינה משולשת. ראשית, האם אכן אירע אירוע ההצתה בדלת ביתה של משפחת בן שבת. שנית, האם אכן הנאשם נכח, כפי שעלה מעדותו של יוגב וירד מחדר המדרגות בעת הגיע יוגב למקום, כפי שעלה מעדותו ושלישית, האם האדם שירד מחדר המדרגות ושעל פי טענת יוגב הינו הנאשם, היה זה שהצית את דלת בית משפחת בן שבת.

125. באשר לסוגיה הראשונה שהוצגה לעיל ואשר עניינה, כי דלת ביתה של משפחת בן שבת

הוצתה כפי הנטען בכתב האישום, הרי שמארג ראייתי זה נסמך בעיקרו על עדותו של יוגב בן שבת, אשר פורטה בהרחבה לעיל ואשר ממנה עלה, כי הוא חזר הביתה בשעה האמורה, היינו בסמוך לשעה 02:30 לפנות בוקר, שמע רעש בחדר המדרגות, שמע שהמטאטא נופל, התנשמות, הכלבה נובחת, ניגש והתחבא בסמוך וראה מישהו יורד מהמדרגות ונמלט מהמקום. יוגב עלה בריצה בסמוך לכניסה לבית וראה את השטיח, המטאטא והדלת עולים באש וכן הבחין בבקבוק הפלסטיק שהיה בסמוך. בהקשר זה ראוי להפנות לעדותו של יוגב, אשר פורטה בהרחבה לעיל ואשר מדברת היא בעד עצמה.

126. לאחר שבחנתי את עדותו של יוגב באופן בלתי אמצעי כפי שזו באה בפני, הרי שמצאתי את

עדותו מהימנה ואמינה, עקבית וסדורה ושעה שגולל אותה בפני, אותות האמת עלו הימנה. התרשמתי, כי יוגב העיד אודות הדברים כהווייתם וכפי שחוזה אותם. עוד התרשמתי, כי יוגב נעדר כל מניע להפללה של הנאשם, וביקש למסור אך את הדברים שחוזה וראה. לפיכך, רואה אני לסמוך על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. לא זו אף זו, כפי שיפורט להלן, הרי שעדותו של יוגב מוצאת את עיגונה ותיסופה הראייתי באדנים ראייתיים נוספים, שונים ומאובחנים בדמות עדות אמו איילה, עדות ציון אביו, התכתובות עם חברתו רוני (ראה בהקשר זה ת/1 ו - ת/3).

127. לא זו אף זו, הרי שעדותו של יוגב לא נסתרה במהלך חקירתו הנגדית ומצאתי את עדותו,

כאמור, כקוהרנטית וסדורה ולא מצאתי, כי נפלו בה סתירות, תהיות או פריכות היורדות לשורשו של עניין. כאמור, יוגב העיד אודות התכתובות שקיים בסמוך להתרחשות האירועים עם חברתו רוני והדבר מקבל את עיגונו בתכתובות שהוצגו, ת/1 ו - ת/3 ולפיכך, הרי שיש בנמצא אדן ראייתי, שונה ומאובחן אשר יש בו כדי לעלות בקנה אחד עם עדותו של יוגב ולחזקה.

128. אקדים את המאוחר ואציין, כי מצאתי אף את עדויותיהם של איילה בן שבת וציון בן שבת

כמהימנות ואמינות, עקביות וסדורות ושעה שגוללו אותן בפני, אותות האמת עלו מהן. התרשמתי, כי הן ציון והן איילה העידו אודות הדברים כהווייתם וכפי שחוזה אותם בפועל ולפיכך, רואה אני לסמוך על עדויותיהם, לאמצן ולבסס עליהן ממצאים. לא זו אף זו, הרי שכאמור מונח בפני פסיפס ראייתי אשר האדנים השונים בו מחזקים האחד את רעהו בדמות עדותו של יוגב, עדות איילה ועדות ציון, כל אחד בשלב הרלוונטי לו והמשתרג ועולה במארג הראייתי הכולל.

התרשמתי, כי ציון ואיילה אינם מנסים להפליל את הנאשם ולהעליל עליו עלילת שווא, העידו אודות התרחשות הדברים בפועל, היו זהירים בחלקם בהתרחשות האירועים, באשר ראו ושמעו וכאשר לא ידעו מעבר לכך, הרי שהקפידו לומר זאת והעידו אך אודות הדברים כהווייתם.

129. כאמור, הרי שבאשר להתרחשות אירוע ההצתה, הרי שיש בנמצא את עדותו של יוגב, זאת

באשר לשלב הראשוני ובהמשך, עדויות איילה וציון, התמונות המתעדות את מקום האירוע הספציפי וראה בהקשר זה ת/4 א', ת/4 ב' ו - ת/4 ג', הבקבוק שנתפס בסמוך הועבר לבדיקת מז"פ (ת/21) ואשר בהקשר זה הוגשה חוות דעת מומחה מאת ד"ר דן מילר, אשר העיד אף כעד הגנה בתיק זה כפי שפורט בהרחבה לעיל. עיין

בחוות דעת מומחה המהווה חלק מ - נ/19 מלמד, כי בבקבוק נמצא אצטון אשר הינו נוזל דליק הנמצא בתכשירים פרמציטים ומדללים וכי הנוזל הינו תמיסה מימית ואינו דליק. מהאמור לעיל עולה, כי האצטון שנמצא בתוך הבקבוק הינו נוזל דליק ואולם מקום בו הנוזל הינו תמיסה מימית, הרי שהנוזל בכללותו הינו דליק. ד"ר מילר אשר העיד, כאמור, הסביר סוגיה זו והבהיר כיצד יכלו המים לחדור לבקבוק, תרחיש העולה בקנה אחד עם העדויות שהובאו בפני ע"י בני משפחת בן שבת ולפיהם, הם שפכו מים על השריפה ובכלל זה הבקבוק, כדי לכבות אותה. סוגיה זו עולה אף בקנה אחד עם הנראה בתמונות ת/4 שפורטו לעיל.

130. מהאמור לעיל הרי שבאנו לקבוע, כי הובאו בפני ראיות אשר יש בהם כדי להוכיח מעבר

לכל ספק סביר את אירוע ההצתה ועצם קיומו של זה. למעלה מן הצריך אדגיש, כי הנאשם אף לא הכחיש באופן אמיתי ו"ברחל בתך הקטנה" קיומו של אירוע הצתה כשלעצמו, אך הטיל את עיקר יהבו על כך שלא הוא ביצע את ההצתה ולא הוא האדם שנראה ע"י יוגב, יורד מחדר המדרגות במועד הרלוונטי.

131. באדנים הראייתיים שהוצגו בדמות עדויות יוגב בן שבת, איילה בן שבת וציון בן שבת,

הבקבוק שנמצא בסמוך, חוות דעת מז"פ ועדותו של ד"ר מילר שהבהירה סוגיה זו, אשר ראיתי לאמצה ולבסס עליה ממצאים והתמונות הרלוונטיות, הרי שיש בכל אדנים אלו כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את התרחשות אירוע ההצתה כשלעצמו בדלת הכניסה לבית משפחת בן שבת כפי הנטען בכתב האישום.

יצוין עוד, כי מצאתי את עדותו של ד"ר מילר כפי שזו הובאה בפני באשר זו מהימנה ואמינה, עקבית, סדורה, מקצועית, התרשמתי, כי עסקינן בעד העושה מלאכתו נאמנה, איש מקצוע, נעדר פניות ולפיכך, רואה אני לסמוך על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים.

132. בהקשר זה עוד ראוי לציין, כי מהתמונות שהוצגו עולה, כי עסקינן בדלת, מטאטא ושטיח

אשר אינם מחוברים למקור כלשהו שיכול לגרום להצתת השריפה. מארג ראיות זה מצביע בוודאות על כך, כי במקום פרצה האש כתוצאה מהצתה.

133. הסוגיה הנוספת הצריכה בחינה הינה האם הנאשם אכן היה זה שירד בחדר המדרגות וכפי

שזוהה ע"י יוגב, במקום, בעת ובמועד הרלוונטיים. בהקשר זה ראוי להפנות לעדותו של יוגב, אשר פורטה בהרחבה לעיל ואשר ראיתי, כאמור, ליתן בה אמון, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. עדותו של יוגב נמצאה על ידי כאמור, אמינה לחלוטין והיא נשזרת במארג ראיות כולל שהוצג ואשר ראיתי לאמצו. כך ראוי לציין, כי יוגב אף ערך שחזור (ראה דיסק ת/30) יחד עם השוטר עלי עוקלה ואשר צולם ע"י השוטר אסף ברנס.

134. באשר לשחזור, הרי שהנאשם הלן רבות אודות אופן עריכת השחזור והעלה טענות שונות

ומגוונות באשר זה אינו בהתאם להליכים, טיב המצלמה במכשיר הטלפון הנייד של עוקלה ועוד והכל, כפי שפורט לעיל. בחנתי טענות אלה ואולם, רואה אני לדחות. בהקשר זה רואה אני ליתן אמון מלא בעדויות עלי עוקלה ואסף ברנס, השוטרים אשר היו מעורבים בשחזור, כאמור. התרשמתי, כי אלה עשו מלאכתם נאמנה, עבדו באופן מקצועי כפי הנדרש. לא התרשמתי, כי יש ממש בטענה, כי הדבר לא נעשה על פי הנהלים. בהקשר זה התרשמתי, כי הן השוטר עוקלה והן השוטר ברנס העידו אודות הדברים כהווייתם וכפי שהתרחשו בפועל

באופן מהימן ולפיקך, רואה אני לסמוך על עדויותיהם, לאמצן ולבסס עליהן ממצאים.

135. השוטר עלי עוקלה הסביר אודות השחזור שנערך עם יוגב, אשר הסביר ב"רחל בתך

הקטנה" את שהתרחש ואת שראה באותו מועד רלוונטי. זאת ועוד, השוטר אסף ברנס הוא זה שצילם את השחזור ואף הבהיר, כי הראות בפועל הייתה טובה יותר מזו הנראית באמצעות מכשיר הטלפון הנייד וכאמור, רואה אני לאמץ את עדויותיהם ולאמצן. בשחזור האמור יש כדי לעלות בקנה אחד עם עדותו של יוגב, לחזקה ולהוסיף לה נופך של אמת.

כאמור, עדותו אינה עומדת לבדה, אלא היא מקבלת את עיגונה ותיסופה הראייתית בתכתובות (ת/1, ת/3), בהסבר שנתן על התמונות ת/4א', ב' ו-ג', הנראה בתמונות. עדותו מקבלת את עיגונה ותיסופה מעדויות ציון ואיילה, הוריו ובכל אלה יש כדי לעלות בקנה אחד עם עדות יוגב ולהניח פסיפס ראייתי שלם וראוי.

136. כאמור, יוגב העיד ב"רחל בתך הקטנה", כי הבחין וזיהה את הנאשם יורד מחדר המדרגות

של ביתם במועד הרלוונטי וכאשר עלה לכניסה לביתו הבחין באש האוחזת בדלת, במטאטא ובשטיח. באשר לזיהויו של הנאשם ע"י יוגב, הרי שיוגב לא אמר את הדברים באופן סתמי, אלא עצם זיהויו מקבל את חיזוקו במקורות ראייתיים נוספים. באשר לטיבו של הזיהוי ראוי להפנות לספרו של כב' השופט קדמי "**על הראיות**", **חלק שלישי, הדין בראי הפסיקה**, מעמ' 1177 ואילך, כאשר נקבע, כי זיהויו של נאשם כמבצע עבירה יכול שיעשה מפי עדים, מפי חפצים, בראיות נסיבתיות ויכול שיעשה באמצעות מסדרי זיהוי לסוגיהם. זיהויו של נאשם אינו מצריך כשלעצמו סיוע ודי לעניין זה בעדות יחידה.

לעניין הוכחת זהותו של נאשם, יש להבחין בין עד המכיר את הנאשם היכרות מוקדמת פורמאלית או בלתי פורמאלית ללא קשר לאירוע נשוא האישום, או שהיכרות הינה תולדת המגע שהיה ביניהם באשר לביצוע העבירה. במקרה דנן, הרי שמעדות יוגב עולה, כי ישנה היכרות מוקדמת בין הנאשם לבינו באשר הינם שכנים מזה שנים רבות. יוגב זיהה את הנאשם זיהוי אקראי ובנסיבות כאלה שוב אין צורך ואין טעם לקיים מסדר זיהוי פורמאלי, או אחר.

137. בהקשר זה ראה ע"פ 3176/03 **סאבר ווחידי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], שם נקבע, בין

היתר, כי בחינת משקלה של עדות זיהוי, הרי שמהימנותו של עד אינה אמת המידה הבלעדית וכי יש לבחון גם האם תנאי הזיהוי האובייקטיביים אכן מאפשרים להסתמך על הזיהוי. ראה בהקשר זה גם ע"פ 87/53 **אל-נבארי נ' היועץ המשפטי לממשלה** פ"ד ז, 964 וכן ע"פ 752/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 לפסק הדין מיום 10/8/06.

מהאמור לעיל עולה, כי בנוסף לעדותו של יוגב אשר, כאמור, הבהיר ב"רחל בתך הקטנה", כי הוא זיהה את הנאשם יורד בחדר המדרגות וזאת בוודאות מלאה, הרי שיש לבחון האם תנאי הזיהוי האובייקטיביים מאפשרים להסתמך על זיהוי כזה. בהקשר זה ראוי לציין, כי מהשחזור עלה ומעדויות השוטרים הרלוונטיים (עוקלה וברנס אשר ראיתי ליתן בהן אמון), עלה, כי במקום הרלוונטי ובזווית הרלוונטית, הרי שניתן היה לזהות באופן וודאי אדם, כפי שמסר יוגב. לא זו אף זו, יוגב אף הבהיר מה היו תנאי התאורה במקום, והדברים עולים בקנה אחד ומשתרגים במארג הראיות הכולל ולפיקך, הרי שנמצאנו למדים, כי גם התנאים האובייקטיביים מאפשרים זיהוי

הנאשם כפי שעלה מעדות יוגב.

138. לא זו אף זו, הרי שיוגב מסר אינדיקציות זיהויות לגבי הנאשם בדמות צליעתו, בדמות

הקוקו שהיה לו ובדמות בגדיו. בהקשר זה ראוי לציין, כי הנאשם אישר בעדותו, כי אכן הוא צולע וסוגיה זו לובנה היטב במסגרת מארג הראיות שהובא. רואה אני חשיבות פחותה באיזו מבין הרגליים צולע הנאשם ולא נעלם מעיני העולה בהקשר זה בעדותו של יוגב ואולם, כאמור, עצם צליעתו של הנאשם זוהתה וצוינה ע"י יוגב ויש בכך כדי לחזק את זיהוי הנאשם ולהוסיף לו נופך של אמת. לא זו אף זו, הנאשם אכן אישר, כי הוא עם קוקו כפי שמסר יוגב בעדותו. כך גם תיאור הבגדים שנמסר ע"י יוגב מתאים לבגדים עמם נתפס הנאשם עם מעצרו. במארג זה יש כדי לחזק את עדותו של יוגב, לתת לה נופך של אמת ולעלות בקנה אחד עמה.

139. לא זו אף זו, הרי שמיד תוך כדי ההתרחשות ובאופן ספונטני, כשפגש יוגב את אמו איילה,

אמר לה מיד בסמוך לאירוע, וכשהוא מכבה את האש, כי הנאשם הוא שעשה זאת וברח מהמקום. בהקשר זה רואה אני להפנות הן לעדות יוגב והן לעדות אמו איילה. באמור לעיל ובאמירתו הספונטנית, תוך כדי התרחשות האירועים, יש כדי לחזק את עדותו של יוגב ולהוסיף לה נופך משמעותי של אמת ולפיה, אכן הנאשם הוא זה שירד מחדר המדרגות של בית משפחת בן שבת במועד הרלוונטי.

140. לכך ראוי להוסיף את עדותו של ציון בן שבת, אביו של יוגב, אשר, כאמור, ראיתי לסמוך

על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים באשר זו מהימנה עלי לחלוטין. כאמור, התרשמתי, כי ציון מסר עדות מדויקת, הוא נעדר כל רצון להרע לנאשם ולהגזים בתיאוריו וגם ציון מסר, כי יוגב אמר לו מיד בהתרחשות האירועים שראה את הנאשם. עדותו של ציון עולה בקנה אחד עם עדות איילה, עולה בקנה אחד עם עדות יוגב ובכל אלה יש כדי להניח את הפסיפס הראייתי להוכחה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אכן, כעדות יוגב, הוא זה שירד מחדר המדרגות במועד הרלוונטי.

141. באשר לאפשרות זיהוי מאן דהוא שירד מחדר המדרגות במקום בו עמד יוגב כפי עדותו,

הרי שראוי להפנות ב"רחל בתך הקטנה" לעדות השוטר עוקלה שערך את השחזור ואשר העיד ב"רחל בתך הקטנה", כי מהמקום שיוגב עמד, ניתן לראות בבירור את הכניסה לבניין. בהקשר זה רואה אני להפנות לעדותו של השוטר עוקלה אשר מהימנה עלי, אשר התרשמתי, כי הוא העיד אודות הדברים כהווייתם ולפיכך, רואה אני לסמוך על עדותו ולאמצה. בעדות זו יש כדי להניח תשתית אובייקטיבית ולפיה, אכן הממצאים האובייקטיביים בשטח מאפשרים זיהוי הוודאי של הנאשם ע"י יוגב, כפי עדות יוגב.

142. הסוגיה הבאה הצריכה בחינה הינה, האם הנאשם אשר ירד מחדר המדרגות של משפחת בן

שבת במועד הרלוונטי כפי הנטען בכתב האישום וכפי שנטען ע"י יוגב, הוא גם זה שביצע את ההצתה. כאמור, כפי עדותו של יוגב, הרי שהנאשם נמלט מהמקום, זאת בשעה 02:30 לפנות בוקר. לא זו אף זו, יוגב העיד, כי כאשר הגיע למקום והדליק את האור, שמע רעשים, רעש של משהו נופל, משהו יורד ומתנשף, הכלבה נובחת ואז הנאשם יוצא החוצה ובורח מהמקום ויוגב מזהה אותו.

143. מהאמור לעיל עולה, כי מהמארג הראייתי שהוצג בפני עולה שהנאשם נמצא במקום

קונקרטי וספציפי, היינו חדר המדרגות בבניין בו מתגוררת משפחת בן שבת, השעה הינה 02:30 בלילה, שעה שבה לא מסתובבים אנשים רבים ולא אמורים להימצא במקום שהוא על דרך הכלל שהוא אינו ביתם, אלא אם כן יש להם הסבר הגיוני להימצאותם במקום האמור. מעדותו של יוגב עלה, שהוא שמע רעשים, הדליק את האור, שמע התנשפויות, הבחין בנאשם יורד ובורח מהמקום, עלה מיד למעלה בסמוך לדלת הכניסה והבחין באש. עוד ראוי לציין, כי האש הייתה בתחילתה, כך שאם הייתה מודלקת זמן רב קודם לכן, הרי שבוודאי שהסיטואציה אליה היה נקלע יוגב הינה אחרת.

144. מארג ראיות זה מביא למסקנה הגיונית אחת ויחידה ולפיה, האדם שנמלט מהמקום, היינו,

הנאשם, הוא זה שהצית את האש. בנסיבות אלו, הרי שבאתי לקבוע, כי עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הוא זה שביצע את ההצתה כמיוחס בכתב האישום.

145. מנגד, לקביעותיי בדבר התרשמותי מעדויות משפחת בן שבת, אשר, כאמור, ראיתי ליתן

אמון בעדויותיהם, הרי שלאחר שבחנתי את עדותו של הנאשם באופן בלתי אמצעי כפי שזו באה בפני, הרי שמצאתי את עדותו בלתי מהימנה, בלתי אמינה, בלתי הגיונית, בלתי סדורה, העומדת בניגוד לשכל הישר ולהיגיון הדברים, מתחמקת, נעדרת הסבר ולפיכך, רואה אני שלא ליתן אמון בעדותו, שלא לאמצה ושלא לבסס עליה ממצאים.

בחינה בלתי אמצעית של עדות הנאשם, הביאה להתרשמותי, כי אין עסקין בעדות מהימנה, כמו גם עדות העומדת בסתירה לשכל הישר והיגיון הדברים ולפיכך, רואה אני לדחותה.

146. כך גם בעדות הנאשם נמצאו שקרים היורדים לשורשו של עניין. כך לדוגמא, הנאשם שלל,

כי קילל את השוטרים כפי העולה מעדויותיהם וכפי העובר כחוט השני בדוחות שערכו, זולת ההסתייגות לגבי אמירה אחת בה הודה הנאשם (ראה עדות הנאשם שפורטה בהרחבה לעיל), גרסה העומדת באופן חזיתי לעדויות השוטרים המהימנות עלי והמלמדת, כי הנאשם לא אמר אמת בפני.

כך לדוגמא הנאשם שלל בעדותו, כי סיפר לחוקר עארף שהילד הקטן במשפחת בן שבת שבר לו את החלון ואולם, בוודאי שהשוטר עארף לא יכול היה לדעת זאת, טרם מה שמסר הנאשם ורק אחר כך הרי שגם איילה בן שבת אישרה את הדברים. מהאמור לעיל עולה, כי בוודאי שהנאשם הוא זה שמסר לעארף, כי הילד הקטן במשפחת בן שבת שבר לו את החלון והכחשת הנאשם בהקשר זה, יש בה כדי ללמד פעם נוספת, כי הנאשם לא אמר אמת בעדותו בפני.

147. לא זו אף זו, הרי שהנאשם נחקר אודות מעורבות בעבודה של ציון בן שבת מול אנט אחותו

בסוגיית הדירות כפי שפורט בהרחבה לעיל במסגרת ניתוח העדויות וניכר היה ולא אוכל להימנע מלהעיר זאת, כי הנאשם העיד באופן מתחמק וניכר היה, כי הוא מנסה שלא לומר את מלוא האמת בהקשר זה, נוכח נפקות מעורבותו זו וההשלכות שיכול ויקומו לכך באשר למניע להצית את דלת ביתה של משפחת בן שבת. יחד עם זאת, הנאשם מעד בלשונו שעה שהעיד, כי אנט אחותו בחרה שלא לשתף אותו בסוגיות אלו, כי היא יודעת

שעלול להתפתח מזה משהו לא טוב (ראה בהקשר זה עמ' 365 - 366) אשר אף צוטטו לעיל ובכך לימד הנאשם על עצמו כאלף עדים, כי ככל שהיה יודע שציון אינו מבצע את העבודה הנדרשת לאנט, הרי שיכול היה להתפתח מזה משהו לא טוב, אמירה המרמזת, כי הנאשם יכול היה לפעול באופן לא ראוי, כפי שעשה בפועל.

בפליטת פה זו מעיד הנאשם על עצמו כאלף עדים, כי העובדה שציון לא ביצע את העבודה לשביעות רצונה של אנט, יכולה הייתה להביא את הנאשם לביצוע מעשים לא ראויים בהקשר זה. אמירה זו הינה בבחינת אמירה מפלילה ואשר יש בה כדי להוסיף נדבך למארג הראיות הכולל והרב שהוצג ואשר יש בו כדי להוכיח, כי הנאשם הוא זה שביצע את מעשי ההצתה, כפי המיוחס לו.

148. בנסיבות אלו, הרי שרואה אני לדחות את עדותו של הנאשם באשר זו אינה מהימנה בעיני, נגועה בסתירות, תהיות ופריכות העומדות בסתירה למארג הראיות הכולל והאמין ולפיכך, רואה אני לדחותה בשתי ידיים. כך למען ההדגשה יוער, כי במועד האירוע צלע, טענה העומדת בניגוד לעדות עו"ס שב"ס שקלט אותו (לחן טויטו). בעדותו של טויטו ראיתי ליתן אמון, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. התרשמתי, כי מדובר בעד מקצועי, מהימן ואמין, אשר העיד אודות הדברים כהווייתם ולפיכך רואה אני לסמוך על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. מעדות לחן עלה שכאשר הנאשם נקלט בשב"ס בסמוך למעצרו, אשר היה בסמוך למועד האירועים, הרי שהוא צלע, זאת בניגוד לעדות הנאשם. נמצאנו למדים, כי עדותו של הנאשם נמצאה נגועה בסתירות מהותיות היורדות לשורשו של ענין.

149. באשר לטיבם של שקרי נאשם ונפקותם של אלה, ראוי להפנות לספרו של כב' השופט קדמי

"על הראיות", חלק ראשון, הדין בראי הפסיקה, מעמ' 298 ואילך, שם נקבע, כי שקרי נאשם בעניינים מהותיים המוכחים בראיות עצמאיות ובאופן ברור וחד משמעי, משמשים סיוע במקום שנדרש כזה. בנסיבות אלו, הרי שבשקרי הנאשם בהיותם מהותיים, יש כדי להוות תוספת ראייתית למארג הראיות הכולל העומד לחובתו.

150. כאמור, מקום בו קבענו, כי הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הוא זה שנראה ע"י יוגב

נמלט מהמדרגות בעת הרלוונטית, הרי שעלינו לשאול עצמנו האם יש בנמצא הסבר סביר והגיוני שנתן הנאשם להימצאותו במקום. דא עקא, כי הסבר זה אינו בנמצא. הנאשם שלל מכל וכל, כי היה במקום. לא זו אף זו, הנאשם אף מסר מספר הסברים אופציונאליים אפשריים למבצע ההצתה. כך לדוגמא מסר שלשיטתו זו איילה/אריאלה בן שבת בעצמה, בהמשך אף מסר, כי איילה ביקשה לעשות מעשה קונדס ולהצית את דלת ביתה, הסברים אשר אין צורך להכביר מילים בשלהם, הסברים אשר אינם הגיוניים ואינם עולים בקנה אחד עם השכל הישר, עם היגיון הדברים ורואה אני לדחותם בשתי ידיים.

151. סוגיה נוספת הצריכה בחינה הינה, מהו המניע של הנאשם לבצע את מעשה ההצתה האמור.

בהקשר זה ראוי להפנות לעדותו של החוקר ראג'א סרחאן אשר פורטה בהרחבה לעיל. לאחר שבחנתי את עדותו של השוטר סרחאן באופן בלתי אמצעי, רואה אני לסמוך על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. התרשמתי, כי מדובר בעד מהימן, מקצועי, אמין, אשר עושה מלאכתו נאמנה, העיד אודות הדברים כהווייתם ולפיכך, רואה אני ליתן אמון בעדותו ולאמצה.

ראג'א סרחאן מסר בעדותו כפי שפורטה בהרחבה לעיל, כי הדברים שרשם במזכר ת/8, הם הדברים שנאמרו לו ע"י אנט והוא רשם אותם לאחר השיחה. מהמזכר ת/8 עולה, כי בשיחה שהתקיימה בין ראג'א לבין אנט הרי שזו מסרה לו, כי מזה מספר שנים ציון מבצע לה עבודות אך בתקופה האחרונה הוא לא עושה את העבודה, היא כל הזמן מתקשרת אליו על מנת שיתקן לה גוף חימום אך הוא עוד לא תיקן זאת. ראג'א שאל האם הנאשם מעורב בכל הסיפור והיא אמרה, כי לפני כמה ימים דיברה עם אחיה ואמרה לו, כי אם יראה את ציון, שיגיד לו להתקשר אליה, אך לא אמרה לו כלום חוץ מזה.

מהאמור לעיל עולה, כי בין ציון לבין אנט במועדים הרלוונטיים, בסמוך לפני מועד התרחשות ההצתה, נתגלעו חילוקי דעות באשר לעבודות שציון אשר צריך לבצע עבור אנט והוא לא עשה זאת. לא זו אף זו, אף מעדות איילה בן שבת עלה, כי התקיימה ביום האירוע בטרם ההתרחשות שיחה בינה לבין אנט, אחות הנאשם, אודות סוגיה זו. זאת ועוד, אף ציון בן שבת העיד אודות התרחשות האירועים מול אנט ומול הנאשם בהקשרן של העבודות ומהמארג הראיתי הכולל עולה, כי הוכח בפני מעבר לכל ספק סביר שעובר למועד ההתרחשות הרלוונטית, נתגלעו חילוקי דעות בין ציון לבין אנט אודות העבודות שציון היה צריך לבצע ולא עשה כן ובאשר לחלק מן הדברים, היה מודע גם הנאשם, שעה שהנאשם אישר, כי יכול והוא פנה לציון בנושא התיקון.

152. מניע נוסף יכול למצוא את ביטויו באירוע שבירת החלון. מעדות הנאשם עלה, כי הוא גר

בדירה שלא היה לה במועד הרלוונטי אספקה של חשמל וראה בהקשר זה עדות הנאשם. מהעדויות שהוצגו עלה, כי כמה ימים לפני מועד האירוע הנטען, הנאשם האשים את הבן הקטן של משפחת בן שבת בכך ששבר את חלון ביתו, בהקשר זה ראוי להפנות לעדות איילה בן שבת המדברת היא בעד עצמה.

153. מניע נוסף מקבל את ביטויו במערכת היחסים שפורטה ונתגלתה במהלך שמיעת הראיות

כאשר מעדות איילה בן שבת עלה, כי הנאשם נהג לעבור, לקלל ולצעוק לעברה. אף הנאשם בעדותו מסר ופירט אודות כעסיו ותחושותיו כלפי איילה בן שבת והדברים עלו ועברו כחוט השני הן בעדות הנאשם והן בעדות איילה.

154. בנסיבות אלו נמצאו למדים, כי ישנן מספר סיבות אשר יכול וחברו להן יחדיו (כל אחת

כשלעצמה או כולן יחדיו) לכך שלנאשם הייתה סיבה ומניע, כך לשיטתו, להצית את דלת דירת משפחת בן שבת. בהקשר זה ראוי להפנות לחילוקי הדעות שנתגלעו בין ציון לבין אנט בסמוך לאירוע ההצתה בדבר עבודות אשר לשיטתה, ציון לא ביצע כנדרש, כאשר הנאשם היה מודע לחלק מן הדברים. לכך יש להוסיף את העובדה, כי ימים ספורים קודם לכן, לשיטת הנאשם, הבן הקטן של משפחת בן שבת שבר את חלון ביתו (צריך לזכור, כי מדובר בחודש דצמבר וכי העונה היא עונת חורף) ומעל כל אלה מרחפת מערכת היחסים העכורה בין איילה לבין הנאשם, כפי שפורטה לעיל. ייתכן, כי עסקינן במקבץ סיבות אשר חברו להן יחדיו ואשר בשלהן ראה הנאשם לבצע את המעשה, או כי כל אחת עמדה כשלעצמה. כך או אחרת, הרי שהונח בפני בסיס איתן ולפיו הנאשם היה כעוס כלפי משפחת בן שבת בכללותה וייתכן, כי על רקע זאת, החליט לבצע את המעשה.

155. עוד ראוי לציון, כי הנאשם העלה שלל טענות מדוע הן בני משפחת בן שבת והן השוטרים

בתחנת טבריה, יחברו יחדיו, כך לשיטתו, כדי לטפול עליו את האשמות השווא המיוחסות לו. טענת הקונספירציה

שהעלה הנאשם הועלתה בעלמא, נעדרת כל הוכחה וכל בסיס ראיתי ולפיכך, רואה אני לדחותה בשתי ידיים, מה גם שטענה זו משוללת כל יסוד, עומדת בסתירה להיגיון הדברים, לשכל הישר ולניסיון החיים ולפיכך, רואה אני לדחותה.

156. הנאשם העלה טענה נוספת ולפיה, סכסוכים שקיימים לציון בן שבת עם העולם העברייני

הם שהביאו מאן דהוא אחר, לבצע את אירוע ההצתה בדלת ביתו. טענה זו אף היא לא הוכחה כנדרש וכדבעי והיא נסתרה באופן חזיתי וב"רחל בתך הקטנה" בעדויות איילה, יוגב וציון, אשר, כאמור, ראיתי ליתן אמון בעדויותיהם. עסקין באמירה כללית של הנאשם אשר לא הוכחה ולפיכך, רואה אני לדחותה.

157. מכל האמור לעיל עולה, כי עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם

ביצע את מעשה ההצתה כנטען וכמיוחס באישום הראשון שבכתב האישום.

158. בחלקו השני של האישום השני, מיוחסות לנאשם עבירות שעניינן, תקיפת שוטר ואיומים,

כפי שפורט לעיל. בהקשר זה ראוי להפנות לעדותו של השוטר מתן נחום כפי שזו באה בפני, כמו גם מהודעתו, ת/6, באשר לקללות ולגידופים ולדברי האיום שאמר הנאשם כלפי השוטרים. עדותו של מתן מהימנה עלי, אמינה, עקבית, סדורה ושעה שגולל אותה בפני אותות האמת עלו הימנה ולפיכך, רואה אני לסמוך על עדותו, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. באשר לדברים שאמר הנאשם תוך כדי חקירתו, רואה אני להפנות לאמור בהודעת מתן נחום, ת/6 משורה 7 ואילך, דברים המדברים בעד עצמם.

159. כן רואה אני להפנות לדו"ח הפעולה בעריכת השוטר מאיר חורש (ת/19), הכולל בחובו את

הדברים שאמר הנאשם וראה בעניין זה עמ' 1 ל - ת/19, דברים העולים בקנה אחד עם מארג הראיות הכולל. בנסיבות אלו רואה אני ליתן אמון בהקשר זה בעדותו של חורש, לאמצה ולבסס עליה ממצאים. כן ראוי להפנות לאמור בזכ"ד ת/24 של השוטר מאיר חורש המדבר אף הוא בעד עצמו. דברים אלה עולים בקנה אחד אף עם האמור בזכ"ד ת/25 מאת עארף סלימאן, העולה בקנה אחד עם כל האמור לעיל. יצוין, כי ראיתי ליתן אמון אף בעדותו של עארף סלימאן, לאמצה ולבסס עליה ממצאים.

160. בעדויות השוטרים כפי שבאו בפני, כמו גם במסמכים שערכו, יש כדי להניח את התשתית

להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אמר את הדברים כלפי השוטרים כמיוחס לו בכתב האישום.

161. שונים הדברים בהקשרו של אירוע היריקה הנטען. בהקשר זה ולאחר שבחנתי באופן בלתי

אמצעי את מארג הראיות הכולל, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי לא עלה בידי המאשימה כדי להוכיח את המיוחס לנאשם בהקשר זה. כך ראוי להפנות לעדותו של מתן נחום באשר ליריקה הנטענת ואשר הוא העיד, כי הנאשם ניסה לירות ורק עשה את התנועה. כאמור, ראיתי ליתן אמון בעדותו של מתן, לאמצה ולבסס עליה ממצאים.

מודעת אני לעדותו של חורש בהקשר זה באשר ליריקה אשר על פי הנטען ירק הנאשם, אך כאשר נשאל חורש במהלך עדותו בפני ב"רחל בתך הקטנה" באשר ליריקה זו, הוא לא זכר באיזה מקום בפניו ירק הנאשם, אם ניגב את היריקה ועוד. השוטר עארף סלימאן אישר, כי הנאשם ירק על חורש, אך לא זכר היכן ירק, אלא זכר אך

את עצם היריקה.

162. הנאשם בעדותו בפני הסביר, כי אכן עשה תנועת יריקה "טפו", כהגדרתו ואולם זאת, לכיוון

צד ימין ולעבר הרצפה. זאת יש להוסיף לעדותו של מתן נחום כמפורט לעיל ובכל המארג הראייתי שהונח בפני, יש כדי להביאני לכלל מסקנה, כי לא עלה בידי המאשימה כדי להוכיח ברף ההוכחה הנדרש בפלילים, כי הנאשם אכן ירק על חורש בפניו. לפיכך, הרי שיש לזכות את הנאשם מן המיוחס לו בהקשר זה.

163. מהאמור לעיל עולה, כי עלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם

ביצע את מעשה ההצתה כמיוחס, כי איים על השוטרים כפי המיוחס ואולם לא עלה בידיה כדי להוכיח ברף ההוכחה הנדרש בפלילים, את מעשה היריקה הנטען.

אישום שני:

164. כאמור, במסגרת אישום זה מיוחס לנאשם ביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, כאשר

היה על הנאשם לשהות במועד הרלוונטי במעצר בית לילי בין השעות 24:00 - 05:00, ברח' ז'בוטינסקי 1026/5 בטבריה, ביתו של הנאשם וזאת, עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. עוד נטען, כי הנאשם ביצע את המעשים המפורטים בחלקו הראשון של האישום הראשון, היינו, מעשה ההצתה, לאחר שיצא מביתו וכי במועד האמור, הייתה ההוראה החוקית בתוקף.

165. בהקשר זה הוגש המסמך ת/18 אשר עניינו פרוטוקול מיום 13/5/15 במ"ת 23410-05-15,

ממנו עולה, כי על הנאשם לשהות במעצר בית לילי החל מהשעה 24:00 ועד 05:00 וכי נאסר עליו לצאת מפתח מקום מעצר הבית עד תום ההליכים כנגדו. מקום מעצר הבית הינו ברחוב ז'בוטינסקי 1026/5 בשיכון ד' בטבריה.

הנאשם עצמו הגיש כראיה מטעמו את גזר הדין בתיק הרלוונטי, היינו ת"פ 23382-05-15, אשר ממנו עולה, כי גזר הדין ניתן אך ביום 20/1/16. היינו, במועד הרלוונטי למעשים נשוא האישום הראשון, 7/12/15, הייתה החלטת בית המשפט כמפורט לעיל, עדיין בתוקף ולפיה, היה על הנאשם לשהות במעצר בית לילי כמפורט לעיל. למעלה מן הצריך יוער, כי גם הנאשם בעצמו העיד, כי במועד האירוע הנטען והמיוחס באישום הראשון, תיקו עדין לא הסתיים.

166. כפי שהוכח ופורט, הרי שהנאשם ביצע את מעשה ההצתה נשוא האישום הראשון ביום

7/12/15 בשעה 02:30, שעה אשר היה עליו, כאמור, בהתאם להחלטת בית המשפט, לשהות במעצר בית לילי.

167. בנסיבות אלו, הרי שעלה בידי המאשימה להוכיח את המיוחס לנאשם באישום השני.

הפן המשפטי:

168. במסגרת האישום הראשון מיוחסות לנאשם עבירות הצתה ואיומים, כאשר, כאמור,

מעבירת תקיפת השוטר, מצאתי לזכותו.

סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין הדין בעבירת ההצתה קובע כדלקמן:

"המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים;..."

169. כב' השופט קדמי בספרו **"על הדין בפליילים", חוק העונשין, חלק שני, הדין בראי**

הפסיקה, מעמ' 998 ואילך קובע, כי היסוד העובדתי בעבירה זו הינה מי שמצית ממש בדבר שאינו שייך למצית ולפיכך, בפנינו עבירה התנהגותית. עם זאת, הצתה של דבר גורמת בהכרח נזק ממשי לאותו דבר, או לפחות מעמידה אותו בסיכון ממשי ומוחשי של גרימת הנזק ומן ההיבט הזה יש בסיס לטענה, כי מדובר בעבירה תוצאתית. היסוד הנפשי בא לכלל ביטוי בדרישה ששילוח האש, כאמור, יעשה במזיד.

170. מהאמור לעיל וממארג הראיות שהונח בפני עולה בבירור, כי הנאשם שילח אש במזיד בדבר

לא לו ולפיכך, התגבשו יסודות העבירה הנדרשים לעבירת ההצתה. לפיכך, באתי לכלל מסקנה, כי עלה בידי הנאשם כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את מעשה ההצתה המיוחסת לו באישום הראשון.

171. במסגרת האישום הראשון מיוחסת לנאשם גם עבירת איומים וזאת בהתייחס לדברים

שאמר לשוטרים כמפורט באישום זה.

סעיף 192 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים."

172. בספרו של כב' השופט קדמי **"על הדין בפליילים", חוק העונשין, חלק רביעי, הדין בראי**

הפסיקה, מעמ' 2121, נכתב אודות יסודות עבירת האיומים. באשר ליסוד העובדתי נקבע, כי האיום צריך להיות כלפי אדם וכי המבחן הינו מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר, כאשר היסוד הנפשי עניינו "כוונה" כשמשמעותה כוונה להפחיד את האדם או להקניטו.

173. באמירות הנאשם לשוטרים בדמות "בית קברות אני אשלח אתכם, יא מאנייק, מי אתם

בכלל?" ו - "יא זבל, תוריד את המדים, אני אזיין אותך בתחת, יא אפס", יש כדי לגבש את יסודות עבירת האיומים כמפורט לעיל, נוכח טיבן של האמירות, מהותן, לשונן והכוונה הגלומה באמירתן.

174. בנסיבות אלו, הרי שהתגבשו יסודות עבירת האיומים המיוחסת לנאשם בהקשר זה.

175. עוד ראוי לציין, כי בתשובת הנאשם לאישום, הרי שהועלתה טענה בדבר היות הנאשם

שיכור במעמד חקירתו ואמירת הדברים ולפיכך, לא יכול היה לגבש את היסוד הנפשי הנדרש לעבירת האיומים. דא עקא, שהנאשם העיד בפני, כי אכן שותה קודם למעצרו, אך הדגיש, כי לא היה "מסטול" כהגדרתו ולא היה שיכור. לא זו אף זו, אף מאיר חורש אשר חקר את הנאשם חקירתו הראשונית עם מעצרו, מסר, כי הנאשם היה אמנם בלחץ אך דיבר לעניין. מהאמור לעיל עולה, כי לא הוכח בפני, כי הנאשם היה שיכור במועד אמירת הדברים לשוטרים, מה גם שהנאשם, הלכה למעשה, זנח טענה זו ובנסיבות אלו, הרי שהתגבש גם היסוד הנפשי הנדרש לעבירת האיומים כמפורט לעיל.

176. סוגיה נוספת אשר עלינו להתייחס הינה העובדה, כי הנאשם נחקר את חקירתו הראשונית

ע"י חורש לאחר מעצרו וזאת כאשר לא הופעלה מערכת "ענבל" בחקירתו, שעה שבזיקה לעבירה שבגינה נחקר הנאשם, היינו, עבירת הצתה, הרי שהיה צורך בהפעלת מערכת "ענבל", כאמור. בהקשר זה העידו השוטרים וביתר שאת חורש ואף השוטרים הנוספים, כי שעה שהינם סיירים, הרי שהם אינם מוכשרים ואין להם סמכות להפעיל את מערכת ה"ענבל". יש להצטער על שכן הם פני הדברים. יש להקפיד הקפדה יתרה על חקירתם של חשודים בהתאם לחוק, בהתאם לנהלים, תוך שמירה על זכויותיהם ויש להצטער על שכן אירע. יחד עם זאת, בזיקה לחקירותיו הנוספות של הנאשם אשר בוצעו כדבעי, הרי שלא מצאתי, כי יש בפגם זה כדי לרדת לשורשו של עניין ולאין את מארג הראיות שהובא, כאמור.

מחדלי חקירה:

177. הנאשם הקדיש פרקים רבים בטיעוניו ובסיכומיו אשר לדידו נפלו בחקירה זו. כך טען, כי

החקירה בוצעה באופן מגמתי, בלתי ענייני, משיקולים פסולים, שלא בהתאם לנהלים והכל כפי שפורט בהרחבה בסיכומיו אשר הובאו לעיל.

בספרו של כב' השופט קדמי **"על הראיות"**, חלק רביעי, **הדין בראי הפסיקה**, בעמ' 1979 ואילך נקבע, כי מחדלי חקירה עשויים להוביל לזיכוי של נאשם, אך אין משמעות הדבר שכל מחדל, או אף הצטברות של מספר מחדלים, יביאו בהכרח לזיכוי. השאלה שעל בית המשפט לשאול עצמו היא האם המחדלים עולים כדי הותרת ספק סביר באשר לאשמתו של הנאשם.

178. בחינת טענה לקיומם של מחדלי חקירה אינה מבקשת לבחון האם ניתן היה לנהל את

החקירה בדרך טובה יותר או יעילה יותר, אלא האם קופחו זכויותיו של החשוד, האם בחקירתו לא נשמרו הכללים על מנת לאפשר לו להתגונן כראוי. קיומו של מחדל חקירתי אינו מוביל מניה וביה לזיכוי הנאשם. נדרשת בדיקה פרטנית האם בהתחשב בתשתית הראייתית הקיימת בתיק, מגיע משקלו של המחדל לכדי יצירת ספק. ראה בהקשר זה ע"פ 10082/04 בעניין **אברמוב**, ע"פ 3214/06 בעניין **פינר**, ע"פ 4223/07 בעניין **פלוני**, ע"פ 10735/04 בעניין **גולדמן**, ע"פ 5104/07 בעניין **רישלייל** וע"פ 4384/03 בעניין **מליקר**.

179. לאחר שבחנתי את טענות הנאשם בהקשר זה, הרי שלא מצאתי, כי יש במחדלי החקירה

עליהם הצביע הנאשם, ככל שנקבל את הטענה, כי מדובר במחדלי חקירה כהגדרתם של אלה, זאת בשונה ממיצויה של חקירה, כדי לשמוט את הקרקע תחת המארג הראייתי הכולל שהוצג להוכחת המיוחס לנאשם בשני

האישומים, או להקים ספק סביר בהקשר זה, זולת קביעתנו באשר ליריקה הנטענת כמפורט לעיל.

180. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי עלה בידי המאשימה

להוכיח מעבר לכל ספק סביר את אירוע ההצתה המיוחס לנאשם באישום הראשון, את אמירת הדברים כלפי השוטרים כמיוחס באישום הראשון ולפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות ההצתה והאיומים המיוחסות לו באישום הראשון. עוד סבורה אני, כי לא עלה בידי המאשימה כדי להוכיח ברף הענישה הנדרש בפלילים את מעשה היריקה הנטען באישום הראשון ולפיכך, אני מזכה את הנאשם מן המיוחס לו בהקשר זה.

כן באתי לכלל מסקנה, כי עלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם באישום השני ולפיכך, הנני מרשיעה אותו בעבירת הפרת הוראה חוקית, המיוחסת לנאשם באישום זה.

הערה - הכרעת הדין ניתנה בנוכחות הנאשם וב"כ המאשימה ביום 22/5/17 והיא מפורסמת עתה על נימוקיה מפאת היקפה ואילוצי הדפסה. הנני מתנצלת בפני הצדדים אודות עיכוב זה.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ז, 02 יולי 2017, בהעדר הצדדים